

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-56-10

Druk nr 3140

Warszawa, 8 czerwca 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o rezerwach strategicznych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o rezerwach strategicznych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady tworzenia, przechowywania, udostępnienia, likwidacji oraz finansowania rezerw strategicznych, a także zadania i organizację Agencji Rezerw Materiałowych, zwanej dalej „Agencją”.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) infrastruktura krytyczna – infrastrukturę, o której mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.¹⁾);
- 2) klęska żywiołowa – zdarzenia, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.²⁾);
- 3) likwidacja rezerw strategicznych – zniesienie obowiązku utrzymywania danych asortymentów rezerw strategicznych lub ich określonych ilości;
- 4) przechowywanie rezerw strategicznych – wykonywanie zadań i czynności mających na celu zachowanie stabilnego, nie pogorszonego stanu utworzonych rezerw strategicznych, w tym ich magazynowanie, wymianę, zamianę i konserwację;
- 5) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾);
- 6) specjalistyczny asortyment rezerw strategicznych – materiały, maszyny, urządzenia i konstrukcje o specyficznym zastosowaniu lub wykorzystaniu;
- 7) sytuacja kryzysowa – sytuację, o której mowa w art. 3 pkt 1 ustawy wymienionej w pkt 1;
- 8) tworzenie rezerw strategicznych – gromadzenie w określonych ilościach danych asortymentów rezerw strategicznych na zasadach określonych w ustawie;
- 9) udostępnienie rezerw strategicznych – przeznaczenie rezerw strategicznych na rzecz

określonego organu, w określonym asortymencie i ilości oraz ich wydanie w celu użycia lub wykorzystania;

- 10) wymiana rezerw strategicznych – cykliczne zastępowanie określonej ilości danego asortymentu rezerw strategicznych o upływającym terminie ważności, przydatności do spożycia lub używania, tym samym asortymentem i w tej samej ilości, posiadającym wymagane cechy lub właściwości;
- 11) zamiana rezerw strategicznych – zastępowanie asortymentu rezerw strategicznych innym asortymentem w ramach jednej grupy rodzajowej, równoważnym pod względem ilości, jakości i zastosowania lub właściwości;
- 12) zapasy państwowe ropy naftowej i produktów naftowych – zapasy, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 532).

Art. 3. Rezerwy strategiczne tworzy się na wypadek zagrożenia bezpieczeństwa i obronności państwa, bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego oraz wystąpienia klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej, w celu wsparcia realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa i obrony państwa, odtworzenia infrastruktury krytycznej, złagodzenia zakłóceń w ciągłości dostaw służących funkcjonowaniu gospodarki i zaspokojeniu podstawowych potrzeb obywateli, ratowania ich życia i zdrowia, a także wypełnienia zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 4. Rezerwy strategiczne mogą stanowić: surowce, materiały, urządzenia, maszyny, konstrukcje składanych wiaduktów, mostów drogowych i kolejowych, elementy infrastruktury krytycznej, produkty naftowe, produkty rolne i rolno-spożywcze, środki spożywcze i ich składniki, wyroby medyczne, produkty lecznicze, produkty lecznicze weterynaryjne oraz substancje czynne w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.⁴⁾), a także produkty biobójcze w rozumieniu ustawy z dnia 13 września 2002 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 252, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106) – niezbędne do realizacji celów, o których mowa w art. 3.

Art. 5. Rezerwy strategiczne stanowią wyodrębniony majątek Skarbu Państwa.

Art. 6. Do decyzji wydawanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie rezerw strategicznych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁵⁾).

Rozdział 2

Zasady opracowywania Rządowego Programu Rezerw Strategicznych i finansowania rezerw strategicznych

Art. 7. 1. Asortymenty rezerw strategicznych i ich ilości określa Rządowy Program Rezerw Strategicznych, zwany dalej „Programem”.

2. Projekt Programu opracowuje minister właściwy do spraw gospodarki we współpracy z:

- 1) Ministrem Obrony Narodowej;
- 2) ministrem właściwym do spraw wewnętrznych;
- 3) ministrem właściwym do spraw rolnictwa;
- 4) ministrem właściwym do spraw rynków rolnych;
- 5) Ministrem Sprawiedliwości;
- 6) ministrem właściwym do spraw transportu;
- 7) ministrem właściwym do spraw zdrowia;
- 8) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 9) innymi organami administracji rządowej realizującymi zadania w zakresie bezpieczeństwa i obronności państwa, zarządzania kryzysowego i ochrony infrastruktury krytycznej oraz bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego, w tym sprawującymi, na mocy innych ustaw, nadzór nad realizacją tych zadań wykonywanych przez przedsiębiorców.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, przygotowując projekt Programu uwzględnia:

- 1) możliwość wystąpienia lub zaistnienie zagrożenia bezpieczeństwa i obronności państwa, bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego, klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej;

- 2) sytuację gospodarczą i społeczną państwa;
- 3) stan i perspektywy koniunktury na świecie;
- 4) asortymenty rezerw strategicznych i ich ilości, niezbędne do realizacji celów, o których mowa w art. 3;
- 5) zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Organy, o których mowa w ust. 2, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie przez niego określonym, w zakresie swojej właściwości:

- 1) analizy i oceny możliwości wystąpienia zagrożeń, wykonywane w ramach opracowywania planów zarządzania kryzysowego, z uwzględnieniem sposobów i środków reagowania na te zagrożenia, zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym;
- 2) wykazy potrzeb wynikających z analizy ryzyka, dotyczących utworzenia rezerw strategicznych w danym asortymencie i ilości, w podziale na poszczególne lata, wraz ze wskazaniem ich planowanego przeznaczenia, a w przypadku specjalistycznego asortymentu rezerw strategicznych także miejsca jego przechowywania;
- 3) informacje o zobowiązaniach międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej i rekomendacjach organizacji międzynarodowych w zakresie tworzenia i utrzymywania rezerw strategicznych.

Art. 8. 1. Projekt Programu zawiera w szczególności:

- 1) analizę ryzyka i niepewności wystąpienia zagrożeń bezpieczeństwa i obronności państwa, bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego, klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej oraz wynikające z tej analizy wnioski dotyczące tworzenia, utrzymywania i likwidacji rezerw strategicznych;
- 2) ocenę sytuacji gospodarczej i społecznej państwa;
- 3) ocenę perspektyw koniunktury na świecie;
- 4) dane dotyczące asortymentów rezerw strategicznych i ich ilości, jakie należy utworzyć w poszczególnych latach, ze wskazaniem ich planowanego przeznaczenia, a w przypadku specjalistycznego asortymentu rezerw strategicznych także miejsca jego przechowywania;
- 5) przewidywane koszty tworzenia, przechowywania i likwidacji rezerw strategicznych w poszczególnych latach;

- 6) przewidywane koszty funkcjonowania Agencji, w podziale na poszczególne lata;
- 7) informację o zobowiązaniach międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej i rekomendacjach organizacji międzynarodowych w zakresie objętym Programem;
- 8) zalecenia wynikające z realizacji obowiązującego Programu, dotyczące odtworzenia rezerw strategicznych wykorzystanych lub zużytych oraz likwidacji określonych asortymentów rezerw strategicznych.

2. Do projektu Programu należy załączyć informację o asortymencie rezerw strategicznych, ich ilości i wartości oraz ich finansowaniu, wykorzystaniu i rozmieszczeniu, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

3. Program opracowuje się na okres 5 lat. Minister właściwy do spraw gospodarki podejmuje prace nad projektem Programu na kolejny okres nie później niż na 12 miesięcy przed upływem okresu objętego poprzednim Programem.

4. Program może być corocznie aktualizowany w przypadku zmiany okoliczności, o których mowa w art. 7 ust. 3. Do aktualizacji Programu stosuje się przepisy art. 7 ust. 2 – 4.

Art. 9. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki złożony nie później niż do dnia 30 kwietnia danego roku, w drodze uchwały, przyjmuje Program lub jego aktualizację w terminie do dnia 31 maja danego roku.

2. Przyjęty przez Radę Ministrów Program minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie przekazuje organom, o których mowa w art. 7 ust. 2.

Art. 10. 1. Program jest programem wieloletnim w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146), zwanej dalej „ustawą o finansach publicznych”.

2. Program jest finansowany z budżetu państwa w postaci:

- 1) dotacji celowej przeznaczonej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów:
 - a) zakupu asortymentu w celu utworzenia rezerw strategicznych,
 - b) przechowywania rezerw strategicznych, w tym ich magazynowania, wymiany, zamiany i konserwacji,
 - c) związanych ze sprzedażą zlikwidowanych rezerw strategicznych albo nieodpłatnym przekazaniem zlikwidowanych i niesprzedanych rezerw strategicznych,

- d) poddania odzyskowi lub unieszkodliwieniu zlikwidowanych rezerw strategicznych będących odpadami,
 - e) inwestycji Agencji związanych z budową lub modernizacją infrastruktury technicznej utrzymywania rezerw strategicznych;
- 2) dotacji podmiotowej, przeznaczonej na dofinansowanie kosztów działalności bieżącej Agencji, realizującej zadania państwa w zakresie określonym w ustawie i ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, zwanej dalej „ustawą o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych”.

Art. 11. 1. W budżecie państwa tworzy się rezerwę celową z przeznaczeniem na finansowanie działań ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie rezerw strategicznych, w sytuacjach zagrożeń, o których mowa w art. 3, na skutek zdarzeń, których nie można było przewidzieć ani im przeciwdziałać, w szczególności na finansowanie kosztów:

- 1) udostępnienia rezerw strategicznych, w tym wydawania, przetransportowania i dystrybucji udostępnionych rezerw strategicznych do ostatecznych odbiorców;
- 2) przetworzenia i przetrzymania udostępnionych rezerw strategicznych, jeżeli jest to konieczne;
- 3) niezbędnych czynności Agencji i organów, na rzecz których rezerwy strategiczne udostępniono, oraz podmiotów, którym je wydano, w zakresie organizacji i realizacji udostępnienia rezerw strategicznych, na zasadach określonych w ustawie;
- 4) utworzenia rezerw strategicznych nieobjętych Programem, o których mowa w art. 13 ust. 1.

2. Wysokość rezerwy, o której mowa w ust. 1, jest ustalana corocznie w ustawie budżetowej.

Rozdział 3

Tworzenie i przechowywanie rezerw strategicznych

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji, tworzy rezerwy strategiczne, zgodnie z ustaleniami Programu, z zastrzeżeniem art. 13.

2. Decyzja o utworzeniu rezerw strategicznych zawiera co najmniej określenie asortymentu i jego ilości oraz przeznaczenia tworzonych rezerw strategicznych.

3. Decyzję o utworzeniu rezerw strategicznych wykonuje Agencja.

4. Wykonując decyzję o utworzeniu rezerw strategicznych, Agencja dokonuje zakupu określonej ilości asortymentu rezerw strategicznych i przechowuje zakupiony asortyment.

5. W przypadkach, w których nie mają zastosowania przepisy o zamówieniach publicznych, Agencja dokonując zakupu asortymentu rezerw strategicznych stosuje przejrzyste, niedyskryminacyjne i konkurencyjne warunki wyłaniania sprzedawcy tego asortymentu, w szczególności następującą procedurę:

- 1) rozsyła zapytania ofertowe do przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie produkcji, handlu lub magazynowania oraz dysponujących odpowiednią bazą magazynową i gwarantujących odpowiednią jakość poszukiwanego asortymentu rezerw strategicznych, a także zapewniających bezpieczeństwo danych osobowych i ochronę informacji niejawnych, zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 2) zaprasza do negocjacji przedsiębiorców oferujących najkorzystniejsze ekonomicznie warunki sprzedaży i przechowania asortymentu rezerw strategicznych, biorąc pod uwagę relację ceny do jakości;
- 3) przeprowadza negocjacje cenowe dla zakupu określonej ilości asortymentu rezerw strategicznych, a także kalkuluje według cen rynkowych i uzgadnia wynagrodzenie za jego przechowywanie;
- 4) przedstawia projekt umowy oraz ją zawiera.

Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji, utworzyć rezerwy strategiczne nieobjęte Programem, jeżeli:

- 1) w przypadku zagrożeń, o których mowa w art. 3, wystąpił brak albo znaczny deficyt rezerw strategicznych niepodlegających odtworzeniu, niezbędnych do zapobieżenia lub usunięcia skutków tych zagrożeń;
- 2) określony asortyment jest niezbędny w celu przeciwdziałania skutkom nieprzewidzianego zagrożenia, o którym mowa w art. 3;

3) z rekomendacji organizacji międzynarodowych wynika pilna potrzeba utworzenia rezerw strategicznych, w celu przeciwdziałania skutkom nieprzewidzianego wcześniej zagrożenia, o którym mowa w art. 3.

2. Koszty utworzenia rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, są finansowane ze środków rezerwy celowej, o której mowa w art. 11.

Art. 14. Agencja przechowuje rezerwy strategiczne w magazynach rezerw strategicznych będących własnością Agencji.

Art. 15. 1. Agencja może oddać dany asortyment rezerw strategicznych na przechowanie, za wynagrodzeniem, na podstawie umowy przechowania zawartej z:

1) przedsiębiorcą:

- a) wykonującym działalność gospodarczą w zakresie produkcji, handlu lub magazynowania danego asortymentu,
- b) dysponującym odpowiednią bazą magazynową,
- c) gwarantującym właściwą jakość przechowywanego asortymentu rezerw strategicznych w okresie jego przechowywania;

2) organem administracji publicznej lub podmiotem niebędącym przedsiębiorcą, spełniającymi warunki, o których mowa w pkt 1 lit. b i c.

2. Umowa przechowania określa w szczególności:

- 1) nazwę asortymentu rezerw strategicznych, jego ilość oraz miejsce i okres przechowania;
- 2) wysokość wynagrodzenia za przyjęcie, przechowanie i zwrócenie rezerw strategicznych oraz ich przetransportowanie, o ile jest to wymagane;
- 3) warunki przechowywania rezerw strategicznych zapewniające utrzymanie właściwego ich stanu ilościowego i jakościowego;
- 4) sposób przechowywania rezerw strategicznych, w tym częstotliwość dokonywania ich wymiany lub zamiany, a jeżeli jest to uzasadnione właściwościami przechowywanego asortymentu, sposób jego konserwacji;
- 5) wymagania dotyczące urządzenia i oznakowania oraz ochrony magazynów, w których rezerwy strategiczne będą przechowywane;

- 6) zobowiązanie przechowawcy do stałej gotowości zwrócenia rezerw strategicznych oddanych na przechowanie;
- 7) warunki, na jakich przechowawca zapewni przetransportowanie rezerw strategicznych w przypadku wystąpienia potrzeby ich przetransportowania;
- 8) zobowiązanie się przechowawcy do poddania się kontroli przeprowadzanej przez Prezesa Agencji w zakresie wykonywania umowy;
- 9) zasady odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w tym kary za jej naruszenie;
- 10) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

3. W przypadkach, w których nie mają zastosowania przepisy o zamówieniach publicznych, przy wyłanianiu podmiotu do świadczenia usługi przechowania, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 12 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

4. Przedsiębiorca, organ administracji publicznej albo podmiot niebędący przedsiębiorcą, któremu na podstawie umowy przechowania oddano na przechowanie rezerwy strategiczne, ponosi odpowiedzialność za ich stan oraz jest obowiązany do ochrony magazynów, w których rezerwy strategiczne są przechowywane, na warunkach określonych w tej umowie.

Rozdział 4

Zasady udostępnienia rezerw strategicznych

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w przypadkach, o których mowa w art. 3, w drodze decyzji, udostępnia niezwłocznie rezerwy strategiczne, w celu wsparcia realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa i obronności państwa, odtworzenia infrastruktury krytycznej, złagodzenia zakłóceń w ciągłości dostaw służących funkcjonowaniu gospodarki i zaspokojeniu podstawowych potrzeb obywateli, ratowania ich życia i zdrowia, a także wypełnienia zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 18.

2. Decyzję o udostępnieniu rezerw strategicznych minister właściwy do spraw gospodarki wydaje z urzędu albo na wniosek:

- 1) Ministra Obrony Narodowej – w zakresie realizacji zadań obronnych;

- 2) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w zakresie realizacji zadań związanych z bezpieczeństwem i porządkiem publicznym, ochroną ludności oraz zadań wynikających z zobowiązań międzynarodowych;
- 3) ministra właściwego do spraw rolnictwa lub ministra właściwego do spraw rynków rolnych – w zakresie realizacji zadań związanych z zaspokojeniem potrzeb żywnościowych obywateli;
- 4) Ministra Sprawiedliwości – w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 5) ministra właściwego do spraw transportu – w zakresie zadań związanych z funkcjonowaniem infrastruktury transportowej;
- 6) ministra właściwego do spraw zdrowia – w zakresie realizacji zadań związanych z ratowaniem życia i ochroną zdrowia obywateli;
- 7) innych organów realizujących zadania w zakresie bezpieczeństwa i obronności państwa, zarządzania kryzysowego i ochrony infrastruktury krytycznej, zdrowia publicznego, porządku publicznego oraz ochrony i bezpieczeństwa obywateli.

3. Wniosek o udostępnienie rezerw strategicznych zawiera co najmniej: nazwę i ilość asortymentu rezerw strategicznych oraz cel jego wykorzystania, a także dane podmiotu, któremu udostępnione rezerwy strategiczne będą wydane.

4. Decyzja o udostępnieniu rezerw strategicznych zawiera co najmniej:

- 1) oznaczenie organu, na rzecz którego rezerwy strategiczne są udostępnione;
- 2) określenie udostępnionego asortymentu rezerw strategicznych i jego ilości;
- 3) oznaczenie podmiotu, któremu udostępnione rezerwy strategiczne będą wydane do użycia;
- 4) zobowiązanie do zwrotu niewykorzystanej części udostępnionych rezerw strategicznych;
- 5) inne szczególne warunki udostępnienia rezerw strategicznych, jeżeli jest to konieczne ze względu na właściwości udostępnionego asortymentu rezerw strategicznych.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie wydaje decyzję o udostępnieniu rezerw strategicznych. Decyzja ta podlega natychmiastowemu wykonaniu przez Agencję.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki udostępnia rezerwy strategiczne organom, o których mowa w ust. 2, nieodpłatnie.

7. W przypadku gdy decyzja o udostępnieniu rezerw strategicznych dotyczyć będzie udostępnienia konstrukcji składanych wiaduktów, mostów drogowych i kolejowych, minister właściwy do spraw gospodarki uzgadnia projekt tej decyzji z ministrem właściwym do spraw transportu.

8. Przepisów ust. 7 nie stosuje się do decyzji o udostępnieniu rezerw strategicznych wydawanej na wniosek ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 17. 1. Agencja jest obowiązana do zorganizowania udostępnienia rezerw strategicznych, w szczególności do:

- 1) poinformowania podmiotu, któremu udostępnione rezerwy strategiczne będą wydane, o miejscu i terminie ich wydania, a także o wymaganiach dotyczących ich przetransportowania oraz przetrzymania, jeżeli jest taka potrzeba;
- 2) wydania udostępnionych rezerw strategicznych;
- 3) dokonania sprawdzenia warunków przetransportowania udostępnionych rezerw strategicznych oraz ich przetrzymania, jeżeli jest taka potrzeba, a odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
- 4) zapewnienia przetworzenia udostępnionych rezerw strategicznych, jeżeli jest to konieczne.

2. Podmiot, któremu udostępnione rezerwy strategiczne zostały wydane:

- 1) dokonuje ich odbioru i zapewnia ich ochronę;
- 2) zapewnia przetransportowanie udostępnionych rezerw strategicznych, z zachowaniem odpowiednich warunków, jeżeli są wymagane;
- 3) dystrybuuje udostępnione rezerwy strategiczne do odbiorców ostatecznych;
- 4) zapewnia przetrzymanie udostępnionych rezerw strategicznych, jeżeli jest taka potrzeba;
- 5) wykorzystuje udostępnione rezerwy strategiczne zgodnie z ich przeznaczeniem;
- 6) zwraca Agencji niewykorzystaną część udostępnionych rezerw strategicznych.

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji, udostępnić określony specjalistyczny asortyment rezerw strategicznych, mając na względzie potrzebę wsparcia realizacji celów społecznych lub przedsięwzięć gospodarczych, w szczególności związanych z budową, modernizacją lub remontem infrastruktury

transportowej. Przepisy art. 16 ust. 2 i 3, ust. 4 pkt 1 – 3 i 5 oraz ust. 7 stosuje się odpowiednio.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wykonuje Agencja.

3. Udostępnienie specjalistycznego asortymentu rezerw strategicznych jest dokonywane:

- 1) nieodpłatnie na rzecz państwowych jednostek organizacyjnych, jednostek samorządu terytorialnego lub utworzonych przez nie jednostek organizacyjnych, w przypadku wystąpienia sytuacji mającej znamiona klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej, w celu zaspokojenia potrzeb społecznych lub gospodarczych;
- 2) odpłatnie na rzecz jednostek, o których mowa w pkt 1, i przedsiębiorców realizujących zadania w zakresie budowy, modernizacji lub remontu sieci dróg krajowych i linii kolejowych o znaczeniu państwowym, których wyłączenie z eksploatacji mogłoby spowodować zakłócenia w transporcie.

4. Specjalistyczny asortyment rezerw strategicznych jest udostępniany na podstawie umowy zawartej na czas oznaczony między Agencją a jednostką, o której mowa w ust. 3 pkt 1, albo przedsiębiorcą, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.

5. Umowa, o której mowa w ust. 4, określa w szczególności warunki udostępnienia specjalistycznego asortymentu rezerw strategicznych oraz jego zwrotu.

Art. 19. Prezes Agencji opracowuje i przedstawia do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki szczegółową procedurę udostępnienia rezerw strategicznych, w tym czasowego, zwrotnego udostępnienia asortymentu specjalistycznego.

Rozdział 5

Likwidacja rezerw strategicznych

Art. 20. 1. Likwidacji rezerw strategicznych dokonuje minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji, zgodnie z ustaleniami Programu albo w przypadkach, o których mowa w art. 23.

2. Decyzję o likwidacji rezerw strategicznych minister właściwy do spraw gospodarki wydaje z urzędu albo na uzasadniony wniosek Prezesa Agencji lub organu, o którym mowa w art. 7 ust. 2.

3. Decyzja o likwidacji rezerw strategicznych zawiera co najmniej:

- 1) określenie likwidowanego asortymentu rezerw strategicznych i jego ilości;
- 2) wskazanie przyczyny likwidacji rezerw strategicznych;
- 3) szczególne warunki likwidacji rezerw strategicznych, jeżeli jest to konieczne ze względu na właściwości likwidowanego asortymentu rezerw strategicznych;
- 4) wskazanie obowiązku i określenie terminu odtworzenia zlikwidowanych rezerw strategicznych, jeżeli obowiązek ten wynika z ustaleń Programu;
- 5) określenie terminu wykonania decyzji.

4. Decyzję o likwidacji rezerw strategicznych wykonuje Agencja.

5. Wykonując decyzję o likwidacji rezerw strategicznych, Agencja dokonuje sprzedaży przeznaczonych do likwidacji rezerw strategicznych na giełdzie towarowej albo w drodze przetargu w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁶⁾). W tym celu Agencja, w szczególności:

- 1) sporządza wykaz likwidowanych rezerw strategicznych, określając nazwę, ilość oraz cenę każdego asortymentu rezerw strategicznych przeznaczonego do sprzedaży, skalkulowaną według jego wartości rynkowej;
- 2) przekazuje do publicznej wiadomości wykaz, o którym mowa w pkt 1, zamieszczając ogłoszenie w ogólnopolskiej prasie codziennej i w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji;
- 3) dokonuje wyboru najkorzystniejszej ekonomicznie oferty kupna likwidowanych rezerw strategicznych i przedstawia projekt umowy sprzedaży;
- 4) zawiera umowę sprzedaży zlikwidowanych rezerw strategicznych.

6. W przypadku gdy zlikwidowane rezerwy strategiczne są odpadami, Agencja postępuje zgodnie z zasadami gospodarowania odpadami, określonymi w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 21. 1. W przypadku gdy nie złożono ofert zakupu asortymentu zlikwidowanych rezerw strategicznych Agencja, na podstawie umowy, nieodpłatnie przekazuje ten asortyment jednostkom, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 1, za ich zgodą, biorąc pod uwagę potrzeby tych jednostek oraz przydatność przekazywanego asortymentu zlikwidowanych rezerw

strategicznych do realizacji ich zadań. Szczegółowe warunki nieodpłatnego przekazania zlikwidowanych rezerw strategicznych określa umowa.

2. W przypadku nieodpłatnego przekazania zlikwidowanych rezerw strategicznych jednostkom, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 1, od Agencji nie pobiera się danin publicznych z tego tytułu, z wyjątkiem podatku akcyzowego.

Art. 22. Prezes Agencji opracowuje i przedstawia do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki szczegółową procedurę sprzedaży oraz nieodpłatnego przekazania zlikwidowanych rezerw strategicznych.

Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może zlikwidować, w drodze decyzji, określony asortyment rezerw strategicznych, którego likwidacja nie została ustalona w Programie, w szczególności w przypadkach gdy dany asortyment rezerw strategicznych:

- 1) nie może być dłużej utrzymywany z powodu ograniczeń takich, jak: zakaz jego stosowania, użycia bądź spożycia lub wygaśnięcie dopuszczenia do obrotu, lub wycofanie z obrotu, stosowania bądź użycia, lub upływ terminu jego ważności, przydatności do użycia bądź spożycia;
- 2) nie może zostać poddany wymianie ze względu na jego właściwości, skład lub zastosowanie albo brak asortymentu, którym może zostać zastąpiony;
- 3) wymaga zamiany na inny asortyment, w ramach jednej grupy rodzajowej;
- 4) utracił swoje przeznaczenie albo z przyczyn ekonomicznych niezasadne jest jego dalsze utrzymywanie;
- 5) stał się nieprzydatny w wyniku nieodwracalnej utraty właściwości, jakości lub trwałego uszkodzenia;
- 6) stał się odpadem.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 16 ust. 7, art. 20 ust. 2, ust. 3 pkt 1 – 4 i ust. 4 – 6 oraz art. 21 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Zadania i organizacja Agencji Rezerw Materiałowych

Art. 24. 1. Tworzy się Agencję Rezerw Materiałowych.

2. Agencja jest agencją wykonawczą w rozumieniu ustawy o finansach publicznych.

3. Agencja jest państwową osobą prawną.

4. Agencja realizuje zadania państwa w zakresie określonym w ustawie oraz w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych.

5. Siedzibą Agencji jest miasto stołeczne Warszawa.

6. Agencja podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

Art. 25. Do zadań Agencji należy:

- 1) utrzymywanie rezerw strategicznych, w tym ich przechowywanie, dokonywanie wymiany lub zamiany oraz przeprowadzanie konserwacji przechowywanych rezerw strategicznych;
- 2) wykonywanie decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki dotyczących tworzenia, udostępnienia i likwidacji rezerw strategicznych, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziałach 3 – 5, przez:
 - a) zakupy określonych ilości asortymentu rezerw strategicznych,
 - b) organizowanie wydawania udostępnionych rezerw strategicznych,
 - c) zapewnienie przetworzenia rezerw strategicznych utrzymywanych w postaci surowców i półproduktów, przed ich wydaniem,
 - d) sprzedaż zlikwidowanych rezerw strategicznych albo nieodpłatne przekazanie niesprzedanych rezerw strategicznych jednostkom, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 1,
 - e) poddanie zlikwidowanych rezerw odzyskowi lub przekazanie ich do unieszkodliwienia, zgodnie z zasadami gospodarowania odpadami określonymi w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
- 3) prowadzenie inwestycji związanych z budową lub modernizacją infrastruktury technicznej utrzymywania rezerw strategicznych;
- 4) zakup i utrzymywanie zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych na zasadach określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych oraz wykonywanie innych obowiązków wynikających z tej ustawy;
- 5) przeprowadzanie kontroli u podmiotów, którym oddano na przechowanie rezerwy strategiczne na podstawie umowy przechowania;

- 6) opracowywanie projektu informacji o asortymencie rezerw strategicznych, ich ilości i wartości oraz ich finansowaniu, wykorzystaniu i rozmieszczeniu, w terminach do dnia 30 września każdego roku za I półrocze i do dnia 31 marca każdego roku za rok poprzedni;
- 7) sporządzanie planów, informacji, procedur i sprawozdań oraz innych dokumentów w zakresie określonym w ustawie lub w innych ustawach;
- 8) wykonywanie innych zadań określonych w ustawach lub w Programie.

Art. 26. 1. Agencja działa na podstawie ustaw oraz statutu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze zarządzenia, nadaje Agencji statut, który określa w szczególności organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres jej działania oraz zasady udzielania pełnomocnictw.

3. Zakres zadań jednostek i komórek organizacyjnych Agencji określa regulamin organizacyjny ustalony przez Prezesa Agencji.

Art. 27. 1. Organem Agencji jest Prezes Agencji.

2. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.

3. Prezes Agencji kieruje działalnością Agencji i reprezentuje ją na zewnątrz.

4. Prezes Agencji działa przy pomocy zastępców.

5. Zastępców Prezesa Agencji, w liczbie nie większej niż dwóch, powołuje minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Agencji. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje zastępców Prezesa Agencji, na jego wniosek.

Art. 28. 1. Stanowisko Prezesa Agencji może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji;
- 8) posiada poświadczenie bezpieczeństwa dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „tajne” albo złoży oświadczenie w sprawie poddania się postępowaniu sprawdzającemu w związku z dostępem do informacji niejawnych.

2. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Agencji ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Agencji;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

4. Nabór na stanowisko Prezesa Agencji przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

5. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych kandydata, o których mowa w ust. 4, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

6. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 5, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

7. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

8. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres Agencji;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

9. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynach Informacji Publicznej, o których mowa w ust. 2. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres Agencji;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny albo informację o niewyłonieniu kandydata.

10. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

11. Przepisy ust. 1 – 10 stosuje się odpowiednio do naboru na stanowiska zastępców Prezesa.

Art. 29. 1. W skład Agencji wchodzi:

- 1) Centrala Agencji;
- 2) oddziały terenowe Agencji, działające na obszarze jednego albo kilku województw.

2. Oddziałem terenowym Agencji kieruje dyrektor.

3. Dyrektorów oddziałów terenowych Agencji i ich zastępców powołuje i odwołuje Prezes Agencji.

Art. 30. 1. Nabór kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Agencji, zwany dalej „naborem”, jest otwarty i konkurencyjny.

2. Ogłoszenie o naborze zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji i umieszcza się w jednostce organizacyjnej Agencji, w której jest prowadzony nabór, w miejscu powszechnie dostępnym.

3. Ogłoszenie o naborze zawiera wskazanie:

- 1) wymagań, jakie powinni spełniać kandydaci do zatrudnienia na wolne stanowisko pracy w Agencji;
- 2) dokumentów, jakie powinni złożyć kandydaci;
- 3) terminu złożenia wymaganych dokumentów.

Art. 31. Informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie obejmującym wymagania określone w ogłoszeniu o naborze, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1.

Art. 32. 1. Termin składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia zamieszczenia tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. Po upływie terminu do składania dokumentów, określonego w ogłoszeniu o naborze, listę kandydatów, którzy spełniają wymagania określone w tym ogłoszeniu, niezwłocznie zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej i umieszcza się w jednostce organizacyjnej Agencji, w której jest prowadzony nabór, w miejscu powszechnie dostępnym.

3. Lista, o której mowa w ust. 2, zawiera imiona i nazwiska kandydatów oraz informację o ich miejscach zamieszkania w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

4. Z przeprowadzonego naboru sporządza się protokół, który zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 5 najlepszych kandydatów;
- 2) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;

3) uzasadnienie dokonanego wyboru.

Art. 33. 1. Informację o wyniku naboru zamieszcza się niezwłocznie w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji i umieszcza się w jednostce organizacyjnej Agencji, w której był prowadzony nabór, w miejscu powszechnie dostępnym.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres jednostki organizacyjnej Agencji, w której był prowadzony nabór;
- 2) wskazanie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór;
- 3) imię i nazwisko kandydata oraz miejsce jego zamieszkania w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 4) uzasadnienie dokonanego wyboru kandydata albo uzasadnienie niezatrudnienia żadnego z kandydatów.

Art. 34. Jeżeli stosunek pracy osoby wyłonionej w drodze naboru ustał przed upływem 3 miesięcy od dnia jego nawiązania, można zatrudnić na tym samym stanowisku osobę, która została umieszczona na kolejnym miejscu w protokole sporządzonym z przeprowadzonego naboru. Przepisy art. 33 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 7

Gospodarka finansowa Agencji

Art. 35. 1. Agencja prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych w ustawie oraz w ustawie o finansach publicznych.

2. Przychodami Agencji są:

- 1) dotacje celowe z budżetu państwa, określane corocznie w ustawie budżetowej, przeznaczone na:
 - a) realizację zadań Agencji określonych w ustawie oraz w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych,
 - b) finansowanie lub dofinansowanie inwestycji związanych z budową lub modernizacją infrastruktury technicznej utrzymywania rezerw strategicznych;
- 2) dotacje podmiotowe z budżetu państwa przeznaczone na dofinansowanie bieżącej działalności Agencji, w tym zarządzania realizacją zadań, o których mowa w art. 25;

- 3) przychody uzyskiwane ze sprzedaży rezerw strategicznych oraz zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych;
- 4) przychody uzyskiwane ze świadczonych przez Agencję usług magazynowych i innych usług;
- 5) darowizny;
- 6) przychody z innych tytułów.

3. Przychody, o których mowa w ust. 2 pkt 3, 5 i 6, przeznacza się na realizację zadań Agencji, o których mowa w art. 25, oraz na bieżącą działalność Agencji, w tym wynagrodzenia jej pracowników.

4. Przychody, o których mowa w ust. 2 pkt 4, przeznacza się wyłącznie na realizację zadań Agencji, o których mowa w art. 25.

5. Agencja może zaciągać zobowiązania na okres realizacji danego zadania przekraczający rok budżetowy, jeżeli wydatki niezbędne na obsługę zobowiązania zostały określone w rocznym planie finansowym, o którym mowa w art. 36 ust. 1.

6. Agencja może zaciągać kredyty i pożyczki, w celu finansowania wydatków, za zgodą ministra właściwego do spraw gospodarki i ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

7. Agencja prowadzi rachunkowość zgodnie z przepisami o rachunkowości, z uwzględnieniem zasad określonych w ustawie o finansach publicznych.

8. Agencja tworzy fundusz statutowy i fundusz świadczeń socjalnych.

Art. 36. 1. Podstawą gospodarki finansowej Agencji jest roczny plan finansowy, obejmujący:

- 1) przychody własne Agencji;
- 2) dotacje z budżetu państwa;
- 3) zestawienie kosztów:
 - a) funkcjonowania Agencji, według ich rodzajów,
 - b) realizacji zadań określonych w ustawie oraz w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych, z wyszczególnieniem:
 - kosztów realizacji tych zadań przez inne podmioty,

- wynagrodzeń i składek od nich naliczanych,
- płatności odsetkowych wynikających z zaciągniętych zobowiązań,
- zakupu towarów i usług;

- 4) wynik finansowy;
- 5) środki na wydatki majątkowe;
- 6) środki przyznane innym podmiotom;
- 7) stan należności i zobowiązań na początek i koniec roku;
- 8) stan środków pieniężnych na początek i koniec roku.

2. Prezes Agencji ustala projekt rocznego planu finansowego Agencji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki. Minister właściwy do spraw gospodarki zatwierdza projekt planu i przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.

3. W ramach projektu planu finansowego Agencji jest sporządzany plan:

- 1) dochodów i wydatków Agencji ujmowanych w terminie ich zapłaty;
- 2) rzeczowy rezerw strategicznych oraz zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych.

4. Agencja sporządza także plan finansowy w układzie zadaniowym, obejmujący w szczególności zestawienie zadań w ramach planowanych kosztów na dany rok budżetowy i dwa kolejne lata, wraz z opisem celów tych zadań i mierników wykonania.

5. Prezes Agencji sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdania finansowe i związane z nimi informacje, w trybie i na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych.

6. Agencja jest obowiązana corocznie wpłacać do budżetu państwa nadwyżkę środków finansowych ustaloną na koniec roku, pozostającą po uregulowaniu zobowiązań podatkowych, o której mowa w art. 22 ustawy o finansach publicznych. Agencja dokonuje wpłaty nadwyżki tych środków na rachunek bieżący dochodów Ministerstwa Gospodarki, nie później niż do dnia 30 czerwca za rok poprzedni.

7. W Agencji prowadzi się audyt wewnętrzny, zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych.

Art. 37. 1. Agencja może, za zgodą ministra właściwego do spraw gospodarki, obejmować lub nabywać udziały lub akcje w spółkach prawa handlowego w zamian za wierzytelności z tytułu wykonywania zadań, o których mowa w art. 25 pkt 1 – 4.

2. Prawa i obowiązki udziałowca lub akcjonariusza, w imieniu Agencji, wykonuje Prezes Agencji.

Art. 38. 1. Należności i wierzytelności pieniężne Agencji z tytułu wykonywania zadań, o których mowa w art. 25 pkt 1 – 4, mające charakter cywilnoprawny mogą być umarzone w całości albo w części lub ich spłata może być odraczana, lub rozkładana na raty.

2. Należności i wierzytelności, o których mowa w ust. 1, mogą być umarzone w całości, jeżeli wystąpi co najmniej jedna z następujących przesłanek:

- 1) należności i wierzytelności Agencji nie odzyskano w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego albo upadłościowego lub
- 2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji należności i wierzytelności Agencji, lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne, lub
- 3) nie można ustalić miejsca zamieszkania lub pobytu dłużnika będącego osobą fizyczną albo dłużnik zmarł, nie pozostawiając żadnego majątku, albo pozostawił majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawił przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 6 000 zł, lub
- 4) dłużnik będący osobą prawną został wykreślony z Krajowego Rejestru Sądowego, przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należności i wierzytelności Agencji, a odpowiedzialność z tytułu należności i wierzytelności Agencji nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie, lub
- 5) dłużnik będący jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej uległ likwidacji, lub
- 6) egzekucja należności i wierzytelności Agencji zagraża ważnym interesom dłużnika, w tym jego egzystencji, także w przypadku gdy stał się niezdolny do prowadzenia działalności gospodarczej, lub zachodzi ważny interes publiczny.

3. W przypadku gdy oprócz dłużnika głównego są zobowiązane inne osoby, należności i wierzytelności, o których mowa w ust. 1, mogą być umorzone tylko wtedy, gdy warunki umarzania są spełnione wobec wszystkich zobowiązanych.

4. W przypadku gdy kwota podlegająca umorzeniu przekracza 5 000 zł, informacja o umorzeniu należności i wierzytelności Agencji, obejmująca nazwę i siedzibę dłużnika będącego osobą prawną lub imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania dłużnika będącego osobą fizyczną, cel udzielenia pomocy finansowej, przesłankę oraz kwotę umorzenia, jest informacją publiczną w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej i jest niezwłocznie udostępniana w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji.

5. W zakresie, w jakim umorzenie należności i wierzytelności Agencji, odroczenie ich spłaty lub rozłożenie jej na raty, o którym mowa w ust. 2 pkt 6 oraz w art. 39 ust. 1, stanowi pomoc spełniającą przesłanki określone w art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej albo pomoc de minimis, jest dokonywane zgodnie z odrębnymi przepisami, z uwzględnieniem szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy.

Art. 39. 1. Na wniosek dłużnika należności i wierzytelności pieniężne Agencji, o których mowa w art. 38 ust. 1:

- 1) mogą być umarzane w części,
- 2) mogą zostać odroczone terminy spłaty całości lub części tych należności i wierzytelności,
- 3) mogą zostać rozłożone na raty płatności całości lub części tych należności i wierzytelności – w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi dłużnika oraz uzasadnionym interesem Skarbu Państwa.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i miejsce zamieszkania wnioskodawcy oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
- 2) kwotę należności lub wierzytelności, z wyodrębnieniem odsetek;
- 3) podanie przyczyny ubiegania się o umorzenie części zadłużenia, odroczenia lub rozłożenia na raty jego spłaty;
- 4) informację o aktualnej sytuacji majątkowej dłużnika;
- 5) informację, czy wnioskodawcy już umarzono należność lub wierzytelność Agencji, odraczano lub rozkładano na raty ich spłatę;

- 6) proponowane terminy i kwoty spłaty zadłużenia;
- 7) wskazanie źródeł finansowania spłaty zadłużenia.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć dokumenty potwierdzające dane i informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 7.

4. Organ, o którym mowa w art. 40 ust. 1, prowadzący postępowanie w sprawie umorzenia, odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty spłat należności lub wierzytelności Agencji, może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia informacji, o których mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

5. W przypadku niedotrzymania przez wnioskodawcę terminu, o którym mowa w ust. 4, wniosek nie podlega rozpatrzeniu i jest zwracany wnioskodawcy.

Art. 40. 1. Do umarzania, odraczania terminów lub rozkładania na raty spłat należności i wierzytelności Agencji, o których mowa w art. 38, są uprawnieni:

- 1) Prezes Agencji – w odniesieniu do należności i wierzytelności, których wartość należności głównej nie przekracza kwoty 40 000 zł;
- 2) minister właściwy do spraw gospodarki – w pozostałych przypadkach.

2. Umorzenie należności i wierzytelności Agencji oraz odroczenie terminu spłaty całości lub części należności albo rozłożenie płatności całości lub części należności na raty następuje na podstawie umowy zawartej między Agencją a dłużnikiem, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. W umowie, o której mowa w ust. 2, określa się w szczególności:

- 1) warunki spłaty pozostałej części należności i wierzytelności – w przypadku umorzenia ich w części;
- 2) warunki i terminy spłaty należności i wierzytelności – w przypadku odroczenia terminu spłaty lub rozłożenia płatności na raty.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3 – 5, umorzenie należności i wierzytelności następuje w formie jednostronnego oświadczenia woli.

5. Przepisy ust. 1 – 4 oraz art. 38 i art. 39 stosuje się odpowiednio do umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłat odsetek od tych należności i wierzytelności oraz do umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłat innych należności ubocznych.

Art. 41. Agencja może dokonywać sprzedaży wymagalnych wierzytelności powstałych w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 25 pkt 1 – 4, w przypadku utraty przez dłużników Agencji zdolności do spłaty zadłużenia.

Rozdział 8

Kontrola podmiotów przechowujących rezerwy strategiczne

Art. 42. 1. Prezes Agencji przeprowadza kontrolę podmiotów, którym na podstawie umowy, o której mowa w art. 15 ust. 1, oddano na przechowanie rezerwy strategiczne.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu:

- 1) zgodności stanu faktycznego przechowywanych rezerw strategicznych z postanowieniami umowy przechowania oraz ze stanem ewidencyjnym Agencji, pod względem ilości i jakości przechowywanego asortymentu rezerw strategicznych;
- 2) wykonywania postanowień umowy przechowania, w tym zapewnienia prawidłowych warunków przechowywania rezerw strategicznych;
- 3) przestrzegania wymagań dotyczących ochrony magazynów, w których są przechowywane rezerwy strategiczne;
- 4) prawidłowości i rzetelności prowadzenia dokumentacji dotyczącej przechowywanych rezerw strategicznych;
- 5) wykonania zaleceń pokontrolnych wydanych na podstawie wyniku przeprowadzonej kontroli.

Art. 43. 1. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Agencji na podstawie pisemnego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli;
- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) określenie zakresu kontroli;
- 4) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 5) wskazanie podstawy prawnej kontroli;

- 6) oznaczenie organu kontroli;
- 7) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie, z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

Art. 44. 1. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby pisemnie przez niego upoważnionej, w sposób sprawny i możliwie niezakłócający funkcjonowania kontrolowanego podmiotu.

2. Osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli są uprawnione do:

- 1) wejścia na teren nieruchomości, do obiektów i pomieszczeń kontrolowanego podmiotu;
- 2) żądania ustnych i pisemnych wyjaśnień;
- 3) żądania wglądu do dokumentów i innych nośników informacji zawierających dane dotyczące przechowywanych rezerw strategicznych;
- 4) sporządzania odpisów oraz kopii dokumentów, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.⁸⁾);
- 5) zabezpieczenia kontrolowanej dokumentacji;
- 6) wykonywania innych czynności niezbędnych do prawidłowego przeprowadzenia kontroli.

3. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół dokonanych czynności, który powinien ponadto zawierać zalecenia pokontrolne oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści, przy czym termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

4. Kontrolujący sporządza protokół w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla kontrolowanego i Agencji.

5. Protokół podpisuje kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona.

6. W przypadku odmowy podpisania protokołu z kontroli przez kontrolowanego lub osobę przez niego upoważnioną, kontrolujący dokonuje stosownej adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

Rozdział 9

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

Art. 45. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁹⁾) w art. 6 w ust. 1 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) Agencję Rezerw Materiałowych.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 5a w ust. 3 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) Agencji Rezerw Materiałowych w zakresie rezerw strategicznych.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 5 w ust. 2 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) magazyny rezerw strategicznych, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia ... o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...);”.

Art. 48. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 450, z późn. zm.¹²⁾) w art. 8 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) Agencję Rezerw Materiałowych.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.¹³⁾) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów ustawy nie stosuje się do paliw ciekłych:

- 1) przeznaczonych lub pochodzących z rezerw strategicznych w rozumieniu ustawy z dnia ... o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...), podlegających wymianie albo sprzedaży ze względu na upływający termin przydatności ich do użycia, którego przekroczenie może w szczególności spowodować utratę parametrów jakościowych określonych w przepisach odrębnych;
- 2) pochodzących z rezerw strategicznych podlegających udostępnieniu, sprzedaży albo nieodpłatnemu przekazaniu, o których mowa odpowiednio w art. 16, 20 i 21 ustawy wymienionej w pkt 1.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 532) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 17 w lit. b tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„– wprowadzonych na rynek krajowy z rezerw strategicznych w rozumieniu ustawy z dnia ... o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) oraz z zapasów, o których mowa w art. 3 ust. 1, a także zapasów handlowych,”;

2) w art. 3 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) państwowe ropy naftowej i produktów naftowych, zwane dalej „zapasami państwowymi ropy naftowej i produktów naftowych”, tworzone przez ministra właściwego do spraw gospodarki i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych, zwaną dalej „Agencją”.”;

3) w art. 19 uchyla się ust. 3 i 4;

4) w art. 20:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Środki finansowe uzyskane z obrotu zapasami państwowymi ropy naftowej i produktów naftowych przeznacza się na działalność Agencji związaną z gospodarowaniem tymi zapasami.”,

b) uchyla się ust. 4;

5) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole u producentów, handlowców i przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania, a także u przedsiębiorców, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, oraz u przedsiębiorców, którym zlecono utrzymywanie zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych.”;

6) użyte w art. 10 ust. 3, w art. 11 ust. 7 – 9, w art. 13 ust. 2 i 4, w art. 14 ust. 3 i 4, w art. 15 ust. 1, w art. 16 ust. 4, 5 i 7, w art. 17 ust. 1 i 2, w art. 21, w art. 22 ust. 1 i 3, w art. 23 ust. 1 – 3, w art. 29 ust. 9, w art. 38 ust. 1 i 2 oraz w art. 64 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 w różnych

przypadkach wyrazy „Agencja Rezerw Materiałowych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Prezes Agencji”;

7) użyte w art. 20 ust. 1 i 2 oraz w art. 29 ust. 2 w różnych przypadkach wyrazy „Agencja Rezerw Materiałowych” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „Agencja”.

Art. 51. 1. Agencja utworzona na podstawie niniejszej ustawy wstępuje w prawa i obowiązki Agencji Rezerw Materiałowych działającej w dniu wejścia w życie ustawy.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownicy Agencji Rezerw Materiałowych stają się pracownikami Agencji.

Art. 52. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, Agencja:

- 1) staje się stroną umów i porozumień dotyczących rezerw państwowych i zapasów ropy naftowej i produktów naftowych, zawartych przez Agencję Rezerw Materiałowych z przedsiębiorcami oraz z innymi podmiotami przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) jest stroną postępowań administracyjnych, postępowań sądowych oraz postępowań egzekucyjnych w administracji, których stroną była Agencja Rezerw Materiałowych oraz Agencja Rynku Rolnego w zakresie rezerw państwowych do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1702, z późn. zm.¹⁴⁾), wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Plan finansowy Agencji Rezerw Materiałowych i plan rzeczowy rezerw państwowych oraz plan rzeczowy zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych na rok 2010 stają się planami Agencji utworzonej na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 53. Rezerwy gospodarcze utworzone przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 89, poz. 594 oraz z 2008 r. Nr 227, poz. 1505), stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rezerwami strategicznymi w rozumieniu tej ustawy.

Art. 54. 1. Rezerwy mobilizacyjne utworzone przez ministrów, kierowników urzędów centralnych i wojewodów na podstawie ustawy, o której mowa w art. 53, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają obowiązkowemu przeglądowi, przeprowadzanemu przez ministra właściwego do spraw gospodarki, nie później niż w okresie 12 miesięcy od dnia

wejścia w życie niniejszej ustawy. Przegląd przeprowadza się w celu określenia asortymentu i ilości rezerw mobilizacyjnych, których utrzymywanie uznaje się za uzasadnione ekonomicznie i celowe ze względu na realizację Programu.

2. Z przeglądu, o którym mowa w ust. 1, sporządza się szczegółowe sprawozdanie, zawierające:

- 1) omówienie przeprowadzonego przeglądu rezerw mobilizacyjnych;
- 2) wykaz asortymentu rezerw mobilizacyjnych, z rekomendacją włączenia ich do rezerw strategicznych;
- 3) sposób przejęcia majątku, sporządzenia i przekazania odpowiedniej dokumentacji, w zależności od asortymentu i ilości rezerw mobilizacyjnych;
- 4) propozycje postępowania z pozostałymi składnikami rezerw mobilizacyjnych.

Art. 55. Umowy najmu, dzierżawy lub pożyczki rezerw mobilizacyjnych zawarte na podstawie ustawy, o której mowa w art. 53, przez organy, o których mowa w art. 54 ust. 1, w ramach zwolnień tych rezerw na czas określony, z obowiązkiem ich zwrotu, pozostają w mocy do czasu ich wygaśnięcia.

Art. 56. W okresie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, w sprawach dotyczących gospodarowania rezerwami mobilizacyjnymi w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 53, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 57. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w terminie 15 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, przedłoży Radzie Ministrów projekt pierwszego Programu.

2. Do projektu pierwszego Programu należy dołączyć sprawozdanie, o którym mowa w art. 54 ust. 2.

Art. 58. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, Prezes Agencji opracowuje i przedstawia po raz pierwszy do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki szczegółowe procedury, o których mowa w art. 19 i 22.

Art. 59. 1. Nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa, pozostające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy we władaniu Agencji Rezerw Materialowych, stają się z tym dniem własnością Agencji.

2. Nabycie własności nieruchomości, o których mowa w ust. 1, następuje nieodpłatnie i ograniczone jest do nieruchomości niezbędnych do wykonywania zadań statutowych Agencji.

3. Nabycie własności nieruchomości, o których mowa w ust. 1, stwierdza właściwy wojewoda w drodze decyzji.

4. Organem odwoławczym od decyzji, o której mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej.

5. Decyzja ostateczna w sprawie, o której mowa w ust. 3, stanowi podstawę ujawnienia praw do nieruchomości w księdze wieczystej.

Art. 60. Agencja jest zwolniona z podatków i innych danin publicznych z tytułu przejęcia mienia Agencji Rezerw Materiałowych oraz nabycia własności nieruchomości, o których mowa w art. 59 ust. 1.

Art. 61. Do spraw wszczętych na podstawie ustaw, o których mowa w art. 50 i 53, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 62. Traci moc ustawa z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 89, poz. 594 oraz z 2008 r. Nr 227, poz. 1505).

Art. 63. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 65, poz. 553, Nr 85, poz. 716 i Nr 131, poz. 1076.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2006 r. Nr 50, poz. 360 i Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788 i Nr 98, poz. 817.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22,

poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 222.

- ⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 223, poz. 1464, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 79, poz. 666 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 145.
- ⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 149, poz. 1078, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 oraz z 2009 r. Nr 178, poz. 1375.
- ⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 69, poz. 587, Nr 79, poz. 666, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 157, poz. 1241, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 352.
- ¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 206, poz. 1590.
- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 i Nr 180, poz. 1112, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.
- ¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 209, poz. 1319, z 2009 r. Nr 22, poz. 120 i Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 251.
- ¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104.
- ¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 95, poz. 792 i Nr 97, poz. 799.

UZASADNIENIE

1. Obecne regulacje w obszarze rezerw państwowych

Obowiązujące na mocy ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 89, poz. 594, z późn. zm.) rozwiązania w zakresie rezerw wprowadziły podział na kilka rodzajów rezerw oraz skomplikowaną procedurę ich tworzenia i zwalniania.

Rezerwy państwowe stanowią wyodrębniony majątek Skarbu Państwa. W rezerwach państwowych wyróżnia się obecnie:

- rezerwy mobilizacyjne – służące do realizacji zadań związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb Sił Zbrojnych oraz bezpieczeństwa publicznego w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa, a także w czasie podwyższania gotowości obronnej państwa;
- rezerwy gospodarcze – służące w szczególności zaspokajaniu podstawowych surowcowych, materiałowych i paliwowych potrzeb gospodarki narodowej oraz utrzymaniu ciągłości zaopatrywania ludności kraju w podstawowe produkty rolne, produkty i półprodukty żywnościowe, produkty lecznicze i wyroby medyczne w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie podwyższania gotowości obronnej państwa. Rezerwy te służą także eliminowaniu lub łagodzeniu zakłóceń w funkcjonowaniu gospodarki narodowej, wynikających z nieprzewidzianych zdarzeń i okoliczności oraz klęsk żywiołowych.

W rezerwach gospodarczych wyodrębnia się stany zastrzeżone do celów mobilizacyjnych, które przeznaczone są na potrzeby Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu. Poziom, struktura i lokalizacja tych rezerw wynika z potrzeb zgłaszanych corocznie przez wymienione instytucje.

Zgodnie z ustawą kompetencje w obszarze rezerw państwowych zostały podzielone. Rezerwy mobilizacyjne mogą tworzyć ministrowie, kierownicy urzędów centralnych i wojewodowie, każdy w obszarze swojej działalności statutowej, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa.

Rezerwy gospodarcze tworzy minister właściwy do spraw gospodarki, w zakresie:

- surowców, materiałów i paliw,
- produktów leczniczych i wyrobów medycznych – w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia,
- produktów rolnych, produktów i półproduktów żywnościowych – w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

Zgodnie z art. 10 ustawy o rezerwach państwowych, za gospodarowanie rezerwami odpowiada Agencja Rezerw Materiałowych, która podlega Ministrowi Gospodarki. Agencja gospodaruje rezerwami państwowymi:

- paliw, surowców i materiałów (przejętych w 1996 r. od Głównego Zarządu Rezerw Państwowych),
- produktów leczniczych i wyrobów medycznych (przejętych od zlikwidowanej w 2002 r. Agencji Rezerw Artykułów Sanitarnych),
- produktów rolnych, produktów i półproduktów żywnościowych (przejętych od Agencji Rynku Rolnego w 2004 r.).

Obok zadań związanych z gospodarowaniem rezerwami państwowymi, Agencja realizuje również ustawowe zadania w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych w ramach polityki bezpieczeństwa energetycznego kraju. Postanowienia Traktatu Akcesyjnego do Unii Europejskiej, zaimplementowane do polskiego prawa określają, że Polska powinna osiągnąć taki stan zapasów paliw, który jest równy ilości paliw zużywanej przez 90 dni, liczonej według ich średniej dziennej wewnętrznej konsumpcji.

2. Potrzeba i cel wydania nowej ustawy

Ze względu na zmianę uwarunkowań międzynarodowych i makroekonomicznych RP, istnieje potrzeba racjonalizacji przepisów w obszarze rezerw strategicznych. Celem nowej ustawy jest utworzenie sprawnego, transparentnego i racjonalnego systemu rezerw, zapewniającego realizację zadań w obszarze szeroko rozumianego bezpieczeństwa i obrony państwa, bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego, realizację zadań na wypadek wystąpienia klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej, łagodzenie zakłóceń w ciągłości dostaw służących funkcjonowaniu gospodarki i zaspokojenie podstawowych potrzeb

obywateli, ratowanie ich życia i zdrowia, a także wypełnienie zobowiązań międzynarodowych RP.

Należy jednocześnie zaznaczyć, że regulacja systemu rezerw strategicznych nie obejmuje rezerw walutowych.

Zmiana zagrożeń bezpieczeństwa RP z militarnych na asymetryczne, jak również zmiana modelu funkcjonowania gospodarki z centralnie sterowanej na rynkową w obszarze Unii Europejskiej, wymaga przyjęcia nowych regulacji prawnych w zakresie rezerw strategicznych.

3. Zakres wprowadzanych zmian

Na mocy nowej ustawy o rezerwach strategicznych zostanie utworzony system rezerw, którego celem będzie zabezpieczenie RP na wypadek zagrożeń, mogących wywołać skutki w podaży niektórych asortymentów na rynku. Biorąc pod uwagę konieczność uproszczenia procedur oraz struktury rezerw, wprowadzono jeden rodzaj rezerw. Rozwiązanie to przyczyni się do zwiększenia przejrzystości funkcjonowania systemu rezerw oraz finansowania zadań w tym zakresie, gdyż całość wydatków będzie obejmowała jeden rodzaj zadania, a nie jak dotychczas kilka zadań umiejscowionych w różnych budżetach ministrów i wojewodów.

Wprowadzenie jednego rodzaju rezerw implikuje konieczność powierzenia odpowiedzialności za system rezerw jednemu organowi – ministrowi właściwemu do spraw gospodarki. Minister właściwy do spraw gospodarki będzie opracowywał i przedkładał Radzie Ministrów Rządowy Program Rezerw Strategicznych, określane w perspektywie średniookresowej, zwany dalej „Programem”. Propozycje do Programu dotyczące tworzenia, utrzymywania oraz likwidacji rezerw będą mogli składać ministrowie kierujący najważniejszymi, w kwestii tworzenia rezerw, działami administracji rządowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz inne organy administracji rządowej realizujące zadania w zakresie bezpieczeństwa i obronności państwa, zarządzania kryzysowego i ochrony infrastruktury krytycznej oraz bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego. Propozycje te muszą jednak wynikać z analizy aktualnych zagrożeń bezpieczeństwa RP oraz możliwości przerwania łańcucha dostaw tych asortymentów, które zostaną uznane za niezbędne do minimalizowania ewentualnych skutków zaistnienia szeroko rozumianego kryzysu, w tym wojny.

Przyjęcie Programu przez Radę Ministrów oznaczać będzie jednocześnie decyzję o przeznaczeniu na ten cel określonej kwoty dotacji budżetowej, liczonej na kolejne lata obowiązywania Programu. Kwota dotacji byłaby weryfikowana w oparciu o aktualne w danym okresie planistycznym wskaźniki makroekonomiczne i rynkowe.

Utrzymywanie rezerw, podobnie jak zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych, nie może być oceniane przez pryzmat zasad działalności gospodarczej, gdyż działalność taka nie stanowi przedsięwzięcia, które mogłoby przynieść zysk. Dlatego pozostawia się budżet państwa jako źródło finansowania rezerw strategicznych stanowiących majątek Skarbu Państwa.

4. Skutki prawne

Rezerwy strategiczne

W ustawie o rezerwach strategicznych określono zasady tworzenia, przechowywania, udostępnienia i likwidacji rezerw strategicznych oraz zasady ich finansowania i opracowywania Programu. W rozdziale 1 przedstawiono słowniczek ważniejszych pojęć zastosowanych w ustawie. Określono cele tworzenia rezerw. Ze względu na przyjętą metodologię tworzenia rezerw, w szczególności determinującą rolę wyników analizy ryzyka i niepewności wystąpienia zagrożeń bezpieczeństwa RP, określono ich ogólny zakres przedmiotowy. Przesądzono, że rezerwy strategiczne stanowią majątek Skarbu Państwa.

W art. 6 wyłączono stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego do decyzji wydawanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie rezerw strategicznych. Nie przewidziano również możliwości odwołania się od tych decyzji. Rozwiązanie to wynika bezpośrednio z celu utrzymywania rezerw, który został w ustawie precyzyjnie określony. Rezerwy są utrzymywane z zamiarem ich udostępnienia przez ministra właściwego do spraw gospodarki w szeroko rozumianych sytuacjach kryzysowych, w tym wojny. Przy uwzględnieniu przesłanek sprawnego funkcjonowania systemu rezerw strategicznych oraz faktu, że o ich udostępnieniu przesądza określone zagrożenie, klęska czy kryzys, nie jest zasadne określanie trybu odwoławczego od decyzji o udostępnieniu rezerw.

Z kolei tworzenie i likwidacja rezerw będą zdeterminowane wynikami analiz ryzyka i niepewności wystąpienia zagrożeń, a ilości i asortyment planowany do utrzymywania w ramach rezerw zostaną określone w Programie, opracowanym z udziałem zainteresowanych organów administracji rządowej. Decyzje ministra właściwego do spraw

gospodarki dotyczące tworzenia i likwidacji rezerw będą poleceniami dla podległej temu ministrowi Agencji, w których określone zostaną asortymenty i ilości do zakupu i utrzymywania albo do sprzedaży. Nie ma zatem uzasadnienia dla określenia procedur odwoływania się od tych decyzji.

W rozdziale 2 regulacji zawarto zasady finansowania rezerw strategicznych. Asortyment i ilości rezerw będzie określał Program, opracowywany przez ministra właściwego do spraw gospodarki na okres 5 lat, we współpracy ze wskazanymi w ustawie organami i przyjmowany przez Radę Ministrów w drodze uchwały. Zastosowano formułę programu ze względu na rolę rezerw strategicznych w systemie szeroko rozumianego bezpieczeństwa państwa oraz konieczność wydatkowania znacznych środków budżetowych na zakup i utrzymywanie rezerw.

Założenia metodologiczne, stanowiące główny wymóg realizacji w Programie – analiza ryzyka i niepewności wystąpienia zagrożeń bezpieczeństwa i obronności państwa, bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego, klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej – są warunkiem dynamicznego i racjonalnego systemu rezerw. Odstąpienie od przyzwyczajień i uzależnienie przechowywanego asortymentu i ilości rezerw bezpośrednio od szacowanego prawdopodobieństwa zaistnienia w danym okresie planistycznym różnorodnych zagrożeń, stanowi najistotniejszy w sensie systemowym element rezerw strategicznych.

Skutkiem prawnym przyjęcia tego rozwiązania będzie obowiązek opracowywania Programu, w którym zawarte będą dane o asortymencie i ilości rezerw, jakie mają być utworzone i utrzymywane. Ze względu na charakter dokumentu rządowego, Program będzie procedowany zgodnie z uchwałą nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

Program będzie programem wieloletnim w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.). Rozwiązanie to wynika z konieczności gwarantowania nakładów budżetowych na realizację zadań w obszarze rezerw. Program bez zapewnionego finansowania, pomimo przeprowadzenia wskazanych w ustawie pracochłonnych analiz, byłby martwym dokumentem. Przewiduje się, że Program może być corocznie aktualizowany w związku ze zmianą okoliczności, które stanowią przesłanki jego opracowania (możliwość wystąpienia lub zaistnienia zagrożenia bezpieczeństwa i obronności państwa, bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego,

klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej; sytuacja gospodarcza i społeczna państwa; stan i perspektywy koniunktury na świecie; zobowiązania międzynarodowe RP).

W celu wprowadzenia sprawnego systemu rezerw strategicznych, niezależnie od środków finansowych na ich tworzenie, przechowywanie i likwidację, których przewidywane koszty zostaną określone w Programie, niezbędne jest zagwarantowanie środków budżetowych na sfinansowanie kosztów udostępnienia rezerw w szeroko rozumianych stanach kryzysu, w tym wydanie ich do użycia, przetransportowanie i dystrybucję do ostatecznych odbiorców oraz przetworzenie i przetrzymanie, jeżeli będzie to konieczne.

Należy też zapewnić sfinansowanie utworzenia dodatkowych rezerw, których nie uwzględniono w Programie, ale zakupienie określonego asortymentu jest nieodzowne do zapobieżenia lub usunięcia skutków zdarzeń, których nie można było wcześniej przewidzieć ani im przeciwdziałać. W związku z tym w budżecie państwa będzie corocznie tworzona rezerwa celowa, uruchamiana jedynie w przypadku udostępnienia rezerw strategicznych lub konieczności utworzenia nowych rezerw nieobjętych Programem.

Istotnym skutkiem prawnym regulacji będzie radykalne odstępianie od dotychczasowego podziału rezerw na gospodarcze i mobilizacyjne oraz rezygnacja z wydzielania, w ramach rezerw gospodarczych, stanów zastrzeżonych dla tzw. resortów siłowych. W celu usprawnienia systemu rezerw oraz usunięcia utrudnień administracyjnych, jak również ujednoczenia procesów planowania i realizacji Programu, wprowadza się przepisy, na mocy których, jako wykonawca Programu, organem tworzącym i likwidującym oraz udostępniającym rezerwy, w drodze decyzji, jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Przy takim rozwiązaniu, kolejnym skutkiem prawnym wdrożenia rozwiązań nowej ustawy o rezerwach strategicznych jest zmiana procedury tworzenia rezerw, co zostało uregulowane w rozdziale 3.

Minister właściwy do spraw gospodarki będzie tworzył rezerwy, co do zasady, na podstawie Programu. Przewidziano też możliwość utworzenia rezerw, które nie zostały zaplanowane w Programie, ale decyzja w tym zakresie jest odpowiednio do celu ustawy uwarunkowana w art. 13 ustawy. Można ją wydać w okolicznościach, o których mowa w art. 3, gdy występuje brak albo znaczny deficyt rezerw strategicznych, niezbędnych do usuwania skutków zagrożeń, a także w sytuacjach, w których określony

asortyment byłby konieczny w rezerwach do przeciwdziałania skutkom zagrożenia, przy czym zagrożenie to musi zostać bezpośrednio zidentyfikowane i powiązane z tym asortymentem i jego ilością. Ostatnią przesłanką utworzenia dodatkowych rezerw, które nie zostały ujęte w Programie, mogą być rekomendacje organizacji międzynarodowych.

Na Agencji spoczywa, jak dotychczas, obowiązek zakupu asortymentu i przechowywania nowo utworzonych rezerw. Agencja może przechowywać rezerwy samodzielnie albo oddać je na przechowanie za wynagrodzeniem, na podstawie umowy przechowania, której elementy określono w art. 15 ustawy.

Agencja przechowuje rezerwy w magazynach własnych, zwanych magazynami rezerw strategicznych, które podlegają (por. art. 47) przepisom ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.), co oznacza wpisanie ich do ewidencji prowadzonej przez właściwego wojewodę oraz poddanie obowiązkowej ochronie specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych lub zastosowanie odpowiedniego zabezpieczenia technicznego. Uregulowanie tej kwestii jest rozwiązaniem nowym, zmierzającym do wyraźnego wskazania, że tak rygorystycznych wymogów nie muszą spełniać magazyny przedsiębiorców lub podmiotów niebędących przedsiębiorcami, świadczących usługi przechowania na podstawie umowy. Przechowawca ponosi odpowiedzialność za stan oddanych mu na przechowanie rezerw i jest obowiązany do ochrony magazynów, w których je przechowuje, ale będzie ją sprawować zgodnie z warunkami ustanowionymi w umowie przechowania zawartej z Agencją.

Zasady udostępnienia rezerw strategicznych określono w rozdziale 4. W sytuacjach zagrożeń, kryzysu czy klęski żywiołowej minister właściwy do spraw gospodarki będzie je niezwłocznie i nieodpłatnie udostępniał z urzędu lub na wniosek organu. Procedura udostępnienia rezerw została w ustawie precyzyjnie uregulowana: wskazano minimalną zawartość wniosku o udostępnienie i decyzji w tej sprawie, określono obowiązki Agencji w zakresie organizowania udostępnienia rezerw strategicznych oraz zadania podmiotu, któremu będą one wydane.

W przypadku ministra właściwego do spraw rolnictwa lub do spraw rynków rolnych (art. 16 ust. 2 pkt 3), ich zadania związane z zaspokojeniem potrzeb żywnościowych obywateli należy rozumieć szeroko, również w aspekcie zapewnienia ciągłości produkcji rolnej. Oznacza to, że w sytuacji kryzysowej i przy wystąpieniu innego rodzaju zagrożeń, na wniosek tych organów możliwe będzie udostępnienie rezerw strategicznych nie tylko

w celu dostarczenia żywności obywatelom, ale również w celu utrzymania produkcji rolnej, na przykład na materiał siewny czy paszę dla zwierząt.

Wyróżniono udostępnienie specjalistycznego asortymentu rezerw strategicznych (materiałów, maszyn, urządzeń i konstrukcji o specyficznym zastosowaniu lub wykorzystaniu), które może być dokonywane ze względu na potrzebę wsparcia realizacji celów społecznych lub przedsięwzięć gospodarczych, w szczególności związanych z budową, modernizacją lub remontem infrastruktury transportowej. Udostępnienie takie będzie następowało na czas oznaczony, z obowiązkiem zwrotu, na podstawie umowy zawartej z Agencją i nieodpłatnie – na rzecz państwowych jednostek organizacyjnych, jednostek samorządu terytorialnego lub utworzonych przez nie jednostek organizacyjnych, jeżeli występują okoliczności mające cechy klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej, w celu zaspokojenia potrzeb społecznych lub gospodarczych. Za odpłatnością specjalistyczny asortyment może być udostępniony tym samym jednostkom, a także przedsiębiorcom prowadzącym budowę, modernizację lub remont sieci dróg krajowych i linii kolejowych o znaczeniu państwowym, których wyłączenie z eksploatacji mogłoby spowodować zakłócenia w transporcie w wymiarze społecznym i gospodarczym na znacznych obszarach. Podkreślić należy, że odpłatne udostępnienie powinno odbywać się na zasadach rynkowych.

Szczególnie potraktowano należące do specjalistycznego asortymentu rezerw strategicznych konstrukcje składanych wiaduktów oraz mostów drogowych i kolejowych. W każdym przypadku decyzji o ich udostępnieniu, minister właściwy do spraw gospodarki uzgadnia jej projekt z ministrem właściwym do spraw transportu, chyba że decyzja ta wydawana jest na jego wniosek.

Przepisy dotyczące udostępnienia rezerw strategicznych wypełniają lukę w dotychczasowych regulacjach i umożliwiają sprawne wykorzystanie rezerw, co stanowi planowany do osiągnięcia skutek prawny w tym zakresie.

W rozdziale 5 określono zasady likwidacji rezerw strategicznych. Rezerwy będą likwidowane w przypadku stwierdzenia braku ich przydatności, co zasadniczo będzie wynikiem braku potrzeby wykorzystania danych asortymentów ze względu na uwarunkowania, określone w art. 3 ustawy, czyli szeroko rozumiane zagrożenia bezpieczeństwa RP. Decyzje ministra właściwego do spraw gospodarki o likwidacji rezerw będą – co do zasady – wydawane zgodnie z ustaleniami Programu, z urzędu albo na wniosek organu, a ich wykonywanie będzie należało do Agencji.

Likwidowane rezerwy strategiczne będą podlegały sprzedaży na giełdzie towarowej albo w drodze przetargu w rozumieniu Kodeksu cywilnego, według przejrzystej procedury, określonej w art. 20 ust. 5. Kryteria wyboru najkorzystniejszej ekonomicznie oferty nabycia zlikwidowanych rezerw strategicznych będą formułowane z uwzględnieniem także potrzeb minimalizowania kosztów utrzymywania rezerw.

W przypadku braku ofert zakupu asortymentu likwidowanych rezerw Agencja, na podstawie umowy, przekaze ten asortyment nieodpłatnie państwowym jednostkom organizacyjnym oraz jednostkom samorządu terytorialnego, jak również utworzonym przez nie jednostkom organizacyjnym, mając na uwadze przydatność przekazywanego asortymentu do wykonywania przez te jednostki ich zadań. Szczegółowe warunki przekazania określone będą w umowie.

Rozwiązanie to wynika z dążenia do racjonalizowania kosztów utrzymywania rezerw. Gdyby nie przewidziano możliwości nieodpłatnego przekazania zlikwidowanych rezerw po nieudanych próbach ich sprzedaży, konieczne byłoby dalsze przechowywanie nieprzydatnych asortymentów przez nieokreślony czas, aż do momentu zrealizowania transakcji sprzedaży. Praktyka pokazuje, że okres ten można liczyć w latach. W każdym roku tego okresu dotacja z budżetu państwa musiałaby być zwiększona o środki wydatkowane przez Agencję na utrzymywanie zbędnych, zlikwidowanych rezerw strategicznych. Celem takiego rozwiązania jest zatem ograniczenie do minimum kosztów utrzymywania rezerw strategicznych.

Jeżeli zlikwidowane rezerwy są odpadami, Agencja postąpi z nimi zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.), tzn. w pierwszej kolejności podda je odzyskowi, a jeżeli z przyczyn technologicznych jest on niemożliwy lub jest nieuzasadniony z przyczyn ekologicznych lub ekonomicznych, przekaze je do unieszkodliwienia.

W ustawie przewidziano szczególne przypadki, określone w art. 23, w których minister właściwy do spraw gospodarki będzie mógł wydać decyzję o likwidacji rezerw strategicznych nieustalonej wcześniej w Programie. Należą do nich m. in. następujące ograniczenia: zakaz stosowania danego asortymentu lub wygaśnięcie dopuszczenia go do obrotu, lub wycofanie z obrotu, lub upływ terminu jego ważności albo brak możliwości poddania go wymianie, czy konieczność zamiany na inny asortyment, bądź utrata przeznaczenia albo przydatności, wreszcie uzyskanie statusu odpadu.

Agencja Rezerw Materiałowych

W rozdziale 6 ustawy o rezerwach strategicznych zawarto przepisy dotyczące utworzenia Agencji Rezerw Materiałowych wraz z określeniem jej zadań. Agencja będzie agencją wykonawczą w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, podległą ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, wykonującą zadania państwa w zakresie rezerw strategicznych oraz zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych (art. 25). Regulacje w zakresie funkcjonowania i organizacji Agencji, naboru na stanowiska Prezesa i jego zastępców oraz naboru pracowników, nie różnią się zasadniczo od przyjętych dla innych Agencji – państwowych osób prawnych.

Przepisy o gospodarce finansowej Agencji, zamieszczone w rozdziale 7 ustawy, są dostosowane do przepisów ustawy o finansach publicznych. W szczególności dotyczy to rocznego planu finansowego Agencji, stanowiącego podstawę jej gospodarki finansowej. Planowanym do osiągnięcia skutkiem prawnym w tym zakresie jest konsolidacja finansów Agencji z budżetem państwa.

Przychodami Agencji (art. 35) są przede wszystkim dotacje celowe przeznaczone na realizację zadań określonych w ustawach, w tym na inwestycje, oraz dotacje podmiotowe na dofinansowanie bieżącej działalności Agencji. Z otrzymywanych dotacji celowych Agencja będzie mogła finansować lub dofinansować budowę i modernizację infrastruktury technicznej służącej utrzymywaniu rezerw strategicznych, pod warunkiem że będzie to inwestowanie w majątek własny Agencji.

Na przychody Agencji składają się też przychody uzyskiwane ze świadczonych przez nią, w konkurencyjnym otoczeniu, usług magazynowych i innych usług. Ta uboczna działalność Agencji ma charakter gospodarczy i może być wykonywana z wykorzystaniem środków i majątku publicznego oraz przysługujących Agencji zwolnień z niektórych obowiązków podatkowych. Do finansowania tych ulg i takiej działalności mają zastosowanie przepisy o pomocy publicznej. Aby zapewnić, że wsparcie jest z nimi zgodne, zastrzeżono w art. 35 ust. 4 ustawy konieczność przeznaczania na zasadniczą działalność Agencji całości przychodów pochodzących ze świadczenia usług.

Jednocześnie należy zadbać, aby wykonywanie przez Agencję ubocznej działalności usługowej w opisanych wyżej uwarunkowaniach, odbywało się na zasadach rynkowych, w szczególności z zastosowaniem przejrzystej, konkurencyjnej procedury wyłaniania usługobiorców, co pozwoli na wybór najkorzystniejszej oferty. Gdyby jednak Agencja

świadczyła usługi na warunkach preferencyjnych, udzielając w ten sposób wsparcia, będzie obowiązana do zapewnienia jego zgodności z przepisami o pomocy publicznej.

W art. 37 zakłada się, że za zgodą ministra właściwego do spraw gospodarki, Agencja będzie mogła obejmować lub nabywać udziały lub akcje w spółkach prawa handlowego w zamian za wierzytelności z tytułu wykonywania zadań w obszarze rezerw strategicznych oraz zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych. Rozwiązanie to wynika z faktu współpracy Agencji z dużą liczbą przedsiębiorców, którym na podstawie umów zleca przechowywanie rezerw. Celem tego przepisu jest dopuszczenie możliwości alternatywnego odzyskiwania należności Agencji wynikających z realizacji postanowień umownych. Nie planuje się, aby Agencja długoterminowo utrzymywała objęte lub nabyte udziały lub akcje spółek prawa handlowego. Przychody uzyskane z ich zbycia będą przeznaczane na finansowanie zadań Agencji o których mowa w art. 25.

Pozostałe przepisy tego rozdziału regulują, zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych, zasady postępowania z należnościami i wierzytelnościami pieniężnymi Agencji, mającymi charakter cywilnoprawny, w tym ich umarzanie w całości albo w części, odroczenie ich spłaty lub rozłożenie jej na raty.

W przypadku utraty przez dłużnika Agencji zdolności do spłaty zadłużenia, Agencja może sprzedać wymagalne wierzytelności (art. 41). Mając na względzie, że wierzytelności Agencji są środkami publicznymi, ich zbywanie na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku może być udzielaniem nabywcy pomocy publicznej. Należy zatem zapewnić, aby sprzedaż wierzytelności Agencji odbywała się po cenie rynkowej, z uwzględnieniem możliwości ich egzekucji. Sprzedaż poniżej tej ceny spowoduje, że będą miały zastosowanie przepisy o pomocy publicznej.

Ogólne przepisy o przeprowadzanej przez Prezesa Agencji kontroli podmiotów, którym na podstawie umowy oddano na przechowanie rezerwy strategiczne, zawiera rozdział 8. Określony został zakres kontroli, treść upoważnienia do jej przeprowadzenia oraz podstawowe zasady kontroli i dokumentowania jej wyników. Odstąpiono od szczegółowego uregulowania administracyjnego trybu kontroli ze względu na rezygnację z kar administracyjnych ustanawianych w ustawie. Kary za niedotrzymanie warunków umowy będzie określać umowa przechowania.

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

Ustawa o rezerwach strategicznych w rozdziale 9 przewiduje zmiany sześciu ustaw, w tym zmianę ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, zmierzającą do zwolnienia Agencji z tego obciążenia, podobnie jak jest to w przypadku trzech agencji państwowych związanych z rolnictwem. Ze względu na finansowanie rezerw strategicznych z budżetu państwa, rozwiązanie to jest racjonalne. W przeciwnym wypadku konieczne byłoby finansowanie z budżetu wydatków na zapłatę tego zobowiązania. Ponieważ Agencja jest jednostką sektora finansów publicznych i będzie agencją wykonawczą na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych, a rezerwy strategiczne stanowią majątek Skarbu Państwa i w całości będą finansowane z budżetu państwa, zasadne wydaje się uproszczenie planowania finansowego w kwestii podatku dochodowego od osób prawnych i zrezygnowanie z udzielania Agencji dotacji budżetowych przeznaczonych na regulowanie zobowiązań CIT.

Podobne argumenty przemawiają za zmianą w ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych mającą na celu zwolnienie Agencji – jako strony tych czynności – z obowiązku uiszczania podatku od czynności cywilnoprawnych.

W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa przewiduje się zwolnienie Agencji z obowiązku uzyskania zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na dokonanie czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych, jeżeli wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia przekracza równowartość 50 tys. euro. Takie zwolnienie ma obecnie zastosowanie wobec trzech innych agencji państwowych.

Zmiana ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia jest wywołana potrzebą wyraźnego wskazania, że tylko obiekty własne Agencji (w tym przypadku magazyny) będą objęte obowiązkową, szczególną ochroną.

W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych konieczna jest dostosowawcza zmiana zakresu wyłączeń spod działania przepisów tej ustawy.

Kolejną ustawą, której istotne zmiany przewiduje nowa regulacja, jest ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym. Zmiany polegają m. in. na uchyleniu przepisów dotyczących planu rzeczowo-finansowego Agencji i zwolnienia jej z opłaty skarbowej, ze względu

na szczegółowe uregulowanie tych kwestii w ustawie o rezerwach strategicznych. Ponadto wprowadza się nazwę skróconą „Agencja” i ustanawia Prezesa Agencji organem Agencji, co powoduje ujednoczenie tej kwestii (w obowiązujących ustawach sprawa organu Agencji jest uregulowana odmiennie) w przepisach dotyczących zapasów ropy naftowej i produktów naftowych oraz dotyczących rezerw strategicznych. Podkreślić należy, że są to dwie odrębne ustawy, o innym zakresie podmiotowym i przedmiotowym, o innej genezie, celach i odmiennym podejściu systemowym. Wspólnym elementem tych systemów jest Agencja, która wykonuje obowiązki wynikające z obu ustaw. Przepisy nowej ustawy nie ingerują w inny znaczący sposób w przepisy dotyczące zapasów ropy naftowej i produktów naftowych. Nie zmieniają się realizowane na jej podstawie obowiązki przedsiębiorców, działania ministra czy zadania Agencji, ani sposób ich finansowania. Wobec powyższego, wprowadzenie nowych przepisów nie wpłynie na wysokość nakładów budżetowych, które są niezbędne do utrzymywania, na zasadach określonych w przepisach odrębnych, odpowiedniej ilości zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych.

W przepisach przejściowych, obok stosownych przepisów wynikających z konieczności określenia zasad kontynuacji zadań w zakresie rezerw i zapasów państwowych po wejściu w życie nowej regulacji, ustanawia się przejęcie na stan rezerw strategicznych rezerw gospodarczych, utworzonych na mocy dotychczasowej ustawy o rezerwach państwowych (art. 53). Natomiast rezerwy mobilizacyjne, utworzone na mocy dotychczasowej ustawy o rezerwach, zostaną poddane obowiązkowemu przeglądowi, który przeprowadzi minister właściwy do spraw gospodarki w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie nowej ustawy o rezerwach strategicznych.

Z przeglądu zostanie sporządzone sprawozdanie, zawierające elementy określone w art. 54 ust. 2 ustawy. Skutkiem prawnym tego rozwiązania jest konieczność powołania przez ministra właściwego do spraw gospodarki zespołu, który uznając celowość dalszego utrzymywania niektórych asortymentów rezerw mobilizacyjnych na zasadach określonych w nowej ustawie, przedstawi propozycje sposobu przejęcia majątku oraz sporządzenia i przekazania dokumentacji, jak również propozycje w sprawie postępowania z pozostałymi składnikami rezerw mobilizacyjnych.

W okresie 2 lat od dnia wejścia w życie nowej ustawy, wobec rezerw mobilizacyjnych będą stosowane przepisy dotychczasowe. Umowy najmu, dzierżawy lub pożyczki, których przedmiotem są te rezerwy, pozostaną w mocy do czasu ich wygaśnięcia.

Ustawa zawiera przepisy (art. 59) porządkujące stan prawny nieruchomości przejętych przez obecną Agencję od jej poprzedników, którzy nie mieli osobowości prawnej i wobec tego przysługiwało im prawo trwałe zarządu. Nieruchomości te były wykorzystywane na potrzeby rezerw państwowych jeszcze przed rokiem 1996, w którym uchwalona została ustawa o rezerwach państwowych. Obowiązująca regulacja nie zawiera przepisu wskazującego, że Agencja, jako państwowa osoba prawna, wyposażona jest w nieruchomości z zasobów Skarbu Państwa. Sprawa dotyczy 13 składnic położonych w 10 województwach i nie jest dotąd rozwiązana, co powoduje utrudnienia w funkcjonowaniu Agencji i stwarza problemy organom samorządowym. Przykładowo, w ewidencji gruntów Agencja wykazana jest jako użytkownik gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa. Starosta powiatowy nie może załatwić wniosku osoby fizycznej o ustanowienie na tych gruntach drogi koniecznej, ponieważ brakuje aktu prawnego potwierdzającego tytuł Agencji do dysponowania gruntami. Uregulowanie stanu prawnego nieruchomości pozostających we władaniu Agencji jest zatem ważną kwestią do rozstrzygnięcia w nowo tworzonej ustawie.

Wyposaża się Agencję w nieruchomości (grunty, budynki i inne urządzenia niezbędne do wykonywania podstawowych zadań), w drodze nieodpłatnego przeniesienia własności. Uwłaszczenie Agencji jest rozwiązaniem najwłaściwszym, biorąc pod uwagę wieloletnie, racjonalne wykorzystywanie tych nieruchomości do celów rezerw państwowych, skuteczną dbałość Agencji o ich stan i właściwe utrzymanie. Ponadto, w przypadku wyposażenia Agencji polegającego na oddaniu nieruchomości w użytkowanie wieczyste, konieczne byłoby finansowanie z budżetu państwa opłat wnoszonych przez Agencję z tego tytułu. Ostatnio w niektórych regionach opłaty te znacznie wzrastają.

Przepisy końcowe przewidują uchylenie w całości ustawy o rezerwach państwowych oraz dwumiesięczny okres *vacatio legis* dla ustawy o rezerwach strategicznych.

5. Ustawa a przepisy unijne

Wprowadzone rozwiązania systemowe są zgodne z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie Wspólnej Polityki Rolnej. Uwarunkowanie decyzji w zakresie asortymentu i ilości rezerw strategicznych wynikami analizy ryzyka i niepewności zagrożeń bezpieczeństwa państwa spowoduje, że rezerwy nie będą wykorzystywane do transakcji koniunkturalnych, co reguluje również kwestie ewentualnej ukrytej pomocy publicznej państwa dla wybranych przedsiębiorców oraz wpływu na konkurencyjność przedsiębiorców.

Funkcją rezerw nie jest stabilizacja cen, czy regulowanie podaży w okresie pokoju, lecz gwarantowanie funkcjonowania państwa w szeroko rozumianych sytuacjach kryzysowych. Dlatego polityka państwa w obszarze rezerw wymaga zarówno poszanowania prawa unijnego, jak również zasad globalnego wolnego rynku, z uwzględnieniem przede wszystkim interesów narodowych RP. Przyjęte rozwiązania prawne funkcjonowania takiego systemu przyczyniają się do powstania warunków zabezpieczenia państwa w surowce, materiały, urządzenia, maszyny i konstrukcje oraz produkty i wyroby, które zostaną uznane za niezbędne do prawidłowego funkcjonowania RP w sytuacjach braku podaży tych asortymentów, z jednoczesnym zagwarantowaniem niepodjęmowania ingerencji na rynku krajowym podczas pokoju.

Zagadnienie rezerw strategicznych nie jest uregulowane przepisami unijnymi. Istnieją jedynie robocze dokumenty w obszarze Wspólnej Polityki Rolnej, które zachęcają państwa członkowskie do informowania Komisji Europejskiej o planowanych działaniach wobec produktów rolnych w celu zbilansowania podaży na rynku wewnętrznym. Państwa członkowskie są również zachęcane przez Komisję Europejską, by odstępowały od tych przedsięwzięć, które mogą być odbierane jako ukryta interwencja na rynkach rolnych. Działania państw członkowskich w tym zakresie są przez Komisję Europejską wnikliwie monitorowane.

6. Ustawa a notyfikacja Komisji Europejskiej norm i aktów prawnych

Ustawa o rezerwach strategicznych nie podlega notyfikacji w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

7. Ustawa a działalność lobbingowa

Zadanie opracowania nowej ustawy o rezerwach strategicznych zostało wpisane do programu prac legislacyjnych Rady Ministrów na 2009 r. oraz do części B tego programu na 2010 r. Projekt ustawy poddany został konsultacjom społecznym, co szczegółowo omówiono w ocenie skutków regulacji.

W dniu przekazania do uzgodnień międzyresortowych projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na ogólnodostępnej stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki (<http://bip.mg.gov.pl>), zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn.

zm). W trybie określonym w tej ustawie żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania udziałem w pracach nad ustawą o rezerwach strategicznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Analiza problemu

Rezerwy strategiczne powinny służyć zabezpieczeniu minimum funkcjonowania państwa, w tym prowadzenia działań obronnych przez Siły Zbrojne, jak również ochrony obywateli w sytuacjach braku możliwości pozyskania surowców i produktów z rynku krajowego oraz rynków międzynarodowych. Surowce i produkty utrzymywane w rezerwach powinny służyć ochronie życia ludności, umożliwiać ciągłość dostaw energii, oraz produkcję sprzętu niezbędnego do wykonywania zadań obronnych. Zakres oddziaływania przepisów ustawy jest zatem bardzo szeroki. W czasie pokoju przepisy ustawy powinny regulować bezpośrednio działalność organów administracji publicznej w zakresie planowania, tworzenia, utrzymywania, udostępnienia i likwidacji rezerw strategicznych.

Stan obecny

W obowiązującej ustawie o rezerwach państwowych wprowadzono zasadniczy podział rezerw na mobilizacyjne i gospodarcze. Dodatkowo w ramach rezerw gospodarczych wyodrębniono stany zastrzeżone dla potrzeb mobilizacyjnych resortów, odpowiedzialnych za obronę i bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny. Wraz z ustaleniem rodzajów rezerw, określono organy je tworzące. O ile w przypadku rezerw mobilizacyjnych regulacja umożliwiająca ich tworzenie ministrom, kierownikom urzędów centralnych oraz wojewodom, nie uległa zmianie, o tyle w przypadku rezerw gospodarczych zmiany w organizacji centralnych organów administracji spowodowały znaczne zbiurokratyzowanie procesu tworzenia, już na etapie decyzji administracyjnych.

Według obowiązujących regulacji, rezerwy gospodarcze surowców, materiałów i paliw tworzy minister właściwy do spraw gospodarki. Jednak o ile ten sam organ tworzy również rezerwy gospodarcze produktów leczniczych i wyrobów medycznych oraz produktów rolnych i produktów żywnościowych, to zobowiązany jest on do uzgadniania decyzji odpowiednio z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa. W ten sposób utrudnienia proceduralne mogą uniemożliwiać szybką reakcję w zakresie utworzenia nowych rezerw. Dodatkowym czynnikiem obciążającym sprawność tworzenia rezerw jest możliwość takiej interpretacji przepisów prawa, w myśl której w procesie tym konieczne jest stosowanie trybu postępowania administracyjnego.

W obowiązującej ustawie o rezerwach państwowych nie rozwiązano w ogóle zagadnienia likwidacji rezerw w ramach gospodarowania w czasie pokoju, jak również udostępnienia rezerw. Procedury zwalniania rezerw mobilizacyjnych oraz stanów zastrzeżonych i warunki takich zwolnień określono w akcie wykonawczym do ustawy – rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 stycznia 1998 r. w sprawie tworzenia, gospodarowania, dysponowania i finansowania rezerw państwowych, kontroli i tworzenia systemu informacyjnego o rezerwach gospodarczych (Dz. U. Nr 5, poz. 15). Należy jednak zaznaczyć, że uwarunkowania zwolnień dotyczą zasadniczo wykorzystania czy udostępnienia rezerw. Przewidziano także możliwość restrukturyzacji rezerw, jednak nie określono organu zwalniającego, czy raczej likwidującego zbędne rezerwy gospodarcze. Można jedynie domniemywać, że organem zwalniającym w takim przypadku jest organ tworzący – minister właściwy do spraw gospodarki.

Ważnym zagadnieniem, pomijanym w obowiązującej ustawie, jest kwestia likwidacji rezerw tych zasobów, które zostały zastąpione nowymi wersjami produktów lub zostały całkowicie wycofane z rynku. Ze względu na konieczność szybkiej sprzedaży wycofywanych z produkcji zasobów rezerw, należy dokonać niezwłocznego zwolnienia rezerw tych zasobów. Brak jasnych podstaw prawnych oraz przeciągająca się procedura zwolnienia, w szczególności rezerw utrzymywanych w ramach stanów zastrzeżonych, powoduje wysokie ryzyko braku możliwości sprzedaży takich zasobów, ze względu na termin rejestracji lub wycofania z obrotu. Problem ten dotyczy zwłaszcza produktów leczniczych. W kontekście tych zasobów należy wskazać na brak w obowiązującej ustawie o rezerwach państwowych podstawy prawnej likwidacji w przypadku utraty przydatności zasobów w rezerwach oraz zgodnego z odrębnymi przepisami zagospodarowania ich jako odpadów. Nie wszystkie zasoby rezerw mogą być odświeżane. Istnieją takie zasoby, które są utrzymywane bez możliwości wymiany poprzez sprzedaż i zakup na rynku, a po wyczerpaniu się okresu ich przydatności do użycia, stają się odpadami.

Jak wspomniano wyżej, istotnym mankamentem obowiązującej ustawy jest brak regulacji w zakresie udostępnienia rezerw. Zawile procedury administracyjne w znacznym stopniu mogą utrudnić lub wręcz uniemożliwić skuteczne wykorzystanie rezerw, już na etapie decyzyjnym. Uwzględniając ponadto problem z prawnymi regulacjami w zakresie udostępnienia rezerw, skutkującymi koniecznością dokonywania domyślnych interpretacji obowiązków poszczególnych instytucji, należy zauważyć, że sprawne wykorzystanie rezerw

w celu zminimalizowania skutków sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa, może być znacznie utrudnione.

Zgodnie z obowiązującą ustawą o rezerwach państwowych, gospodarowaniem rezerwami, czyli zakupem zasobów do rezerw, sprzedażą zasobów ze zlikwidowanych rezerw, odświeżaniem zasobów w rezerwach oraz utrzymywaniem rezerw, zajmuje się Agencja Rezerw Materiałowych. W obecnie obowiązującej ustawie o rezerwach brak jest regulacji dotyczących zastępców Prezesa, wyposażenia Agencji w nieruchomości, określenia zasad rozkładania na raty i umarzania wierzytelności oraz nieodpłatnego przekazywania rezerw. Ponadto brak jest jednoznacznych przepisów odnośnie do organu Agencji, co powoduje rozbieżności we wskazywaniu tego organu. Dodatkowo Agencja jest podatnikiem CIT. Ze względu na fakt odmiennej rachunkowości kasowej w przypadku budżetu państwa oraz rachunkowości Agencji w związku ze stosowaniem zasady memoriałowej, oczywistym jest fakt odmiennego traktowania przepływów pieniężnych od wyniku finansowego netto. Oznacza to, że brak środków finansowych może być niewidoczny w planie, w którym wynik finansowy netto jest dodatni. Przyzwyczajenie do kasowego ujmowania budżetu powoduje często błędne łączenie tych dwóch wskaźników i wpływa niekorzystnie na decyzje o finansowaniu zadań rezerw z budżetu. Wobec braku stosownej dotacji, może się okazać konieczna likwidacja rezerw w celu zachowania płynności finansowej. Oczywiście proceder taki nie powinien mieć miejsca, jednak ze względów praktycznych należy o nim wspomnieć. W konsekwencji takich działań może się zdarzyć, że przychody z przymusowej likwidacji rezerw będą finansowały podatek dochodowy od osób prawnych, natomiast w kolejnym roku budżetowym zgłoszone zostanie zapotrzebowanie na środki na sfinansowanie zakupu zasobów do rezerw, które rok wcześniej zostały zlikwidowane i sprzedane w celu pokrycia braków finansowych. Może się również zdarzyć, że zakup ten będzie o wiele droższy i nie uzyska się dobrych warunków kontraktów, w tym warunków utrzymywania rezerw.

Biorąc pod uwagę wskazane braki w regulacjach dotyczących rezerw, uwzględniając skalę zmian, konieczne jest opracowanie nowej ustawy o rezerwach strategicznych, która rozwiąże problemy praktyczne, usprawni i uprości system rezerw, jak również stworzy podstawę gwarancji bezpieczeństwa w przedmiotowym zakresie.

Nowa ustawa

W ustawie o rezerwach strategicznych wprowadza się konieczność opracowywania przez ministra właściwego do spraw gospodarki i przyjmowania przez Radę Ministrów

Rządowego Programu Rezerw Strategicznych, stanowiącego średniookresowe określenie realizacji zadań w zakresie rezerw strategicznych. Ustanawia się tylko jeden rodzaj rezerw oraz powierzenie jednemu organowi – ministrowi właściwemu do spraw gospodarki – roli tworzącego, likwidującego i udostępniającego rezerwy, zgodnie z ustaleniami Programu.

2. Cele regulacji

- utworzenie nowoczesnego, dynamicznego systemu rezerw strategicznych opartego na analizie ryzyka i niepewności wystąpienia zagrożeń, monitoringu dostępnych szeroko rozumianych zasobów państwa;
- redukcja utrudnień biurokratycznych związanych z procedurą tworzenia, likwidacji i udostępnienia rezerw;
- wprowadzenie rozwiązań skutkujących sprawnością wykorzystania rezerw;
- precyzyjne określenie zadań w zakresie rezerw;
- zwiększenie szeroko rozumianego bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Konsultacje społeczne

Przed przystąpieniem do opracowania ustawy o rezerwach strategicznych, Minister Gospodarki zwrócił się do organów administracji centralnej i wojewodów, jak również do Agencji Rezerw Materiałowych z prośbą o zgłoszenie problemów oraz przedstawienie propozycji rozwiązań, które nowa ustawa powinna zawierać. Nadesłane odpowiedzi poddano analizie i częściowo uwzględniono przy wypracowywaniu nowej koncepcji rezerw strategicznych.

Ważne dla odbioru ustawy w konsultacjach społecznych było to, że nie nakłada ona jakichkolwiek obciążeń na przedsiębiorców, a pozyskiwanie asortymentu do rezerw i przechowywanie ich przez przedsiębiorców będzie odpłatne. Ze względu na możliwość wystąpienia podczas konsultacji działań zmierzających do wyegzekwowania w przepisach ustawy określonych korzyści dla niektórych grup przedsiębiorców, przedstawiono szeroki asortyment, który może wejść w skład rezerw strategicznych. Zastosowane rozwiązania systemowe powinny ułatwić tworzenie rezerw, a ich utrzymywanie – poprawić bezpieczeństwo państwa i obywateli.

Ze względu na charakter regulacji, należało zadbać o przedstawienie jej możliwie szerokiemu audytorium potencjalnie zainteresowanych przedsiębiorców i organizacji wywodzących się z otoczenia biznesu i wybranych sektorów przemysłu, ze środowiska naukowego i społecznego, w tym związków zawodowych. Ostatecznie projekt ustawy przekazany został do konsultacji społecznych następującym partnerom:

1. Konfederacja Pracodawców Polskich,
2. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
3. Związek Rzemiosła Polskiego,
4. Business Centre Club,
5. Krajowa Izba Gospodarcza,
6. Polska Izba Paliw Płynnych,
7. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.,
8. Przedsiębiorstwo Eksploatacji Rurociągów Naftowych „Przyjaźń” S.A.,
9. Polski Koncern Naftowy Orlen S.A.,
10. Grupa Lotos S.A.,
11. Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED,
12. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED,
13. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego „Producenci Leków PL”,
14. Związek Polskie Mięso,
15. Elewarr Sp. z o.o.,
16. Fabryka Produkcji Specjalnej Sp. z o.o.,
17. Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych,
18. Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego, Oddział Chłodnictwa i Jakości Żywności,
19. Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowy Instytut Badawczy,
20. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, Komisja Krajowa,
21. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,

22. Forum Związków Zawodowych.

Stanowiska wobec ustawy o rezerwach strategicznych przedstawiły dwie organizacje przedsiębiorców: Konfederacja Pracodawców Polskich i Business Centre Club oraz trzy duże firmy sektora naftowego: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., Grupa Lotos S.A. oraz Przedsiębiorstwo Eksploatacji Rurociągów Naftowych „Przyjaźń” S.A.

W opiniach poruszono kwestie definicji niektórych pojęć i przynależności paliw do zakresu przedmiotowego ustawy, zwrócono uwagę na brak przejrzystości regulacji dotyczących przechowywania i udostępnienia rezerw oraz niejasny podział kompetencji organów w te działania zaangażowanych. Domagano się wyraźnego określenia roli Agencji w utrzymywaniu rezerw. Postulowano doprecyzowanie przepisów regulujących sprzedaż i nieodpłatne przekazanie rezerw zlikwidowanych. Te uwagi, ściśle związane z funkcjonowaniem systemu rezerw strategicznych, zostały uwzględnione. W kolejnej wersji projektodawca zrezygnował z krytykowanych rozwiązań, przedstawił klarowny podział kompetencji pomiędzy ministra właściwego do spraw gospodarki, Agencję i pozostałe organy, znacznie poszerzył, usystematyzował i doprecyzował przepisy regulujące zasady tworzenia, przechowywania, udostępnienia i likwidacji rezerw w drodze sprzedaży albo nieodpłatnego przekazania państwowym jednostkom organizacyjnym lub przeznaczenia do odzysku czy unieszkodliwienia. Dodany został słowniczek pojęć o podstawowym znaczeniu dla prawidłowego rozumienia ustawy, chociaż nie zawiera on tych spośród postulowanych haseł, które można odnaleźć w obowiązujących przepisach prawa.

Następna grupa uwag, zgłaszanych często jako wątpliwość, zapytanie lub kontrowersja, ale również przyjętych, dotyczyła przepisów stanowiących obecnie rozdział „Gospodarka finansowa Agencji”, znacznie rozwiniętych i dostosowanych do ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.).

Uwzględniono też uwagi krytyczne wobec wyjątków od zasad kontroli przedsiębiorców i odstąpiono od zamiaru szczegółowego regulowania tej materii w ustawie. Przyjęto także sugestię pozostania przy dotychczasowym powoływaniu Prezesa Agencji przez Prezesa Rady Ministrów i uwzględniono kilka innych, drobnych uwag oraz obszernie wyjaśniono relacje między nową ustawą a ustawą o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.

Nie przyjęto:

- Uwag poddających w wątpliwość wyłączenie decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki spod przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz brak możliwości odwołania się od niej.

Rozwiązanie to jest uzasadnione tym, że decyzja adresowana jest do Prezesa podległej ministrowi właściwemu do spraw gospodarki Agencji, której powierza się jej wykonanie. Ponieważ istnieje relacja podległości organizacyjnej Prezesa Agencji w stosunku do ministra, nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Udostępnienie następuje w ramach administracji rządowej, a decyzja podejmowana jest w stanach „wyższej konieczności”, kiedy trzeba działać szybko i zdecydowanie. Całą odpowiedzialność za podjęte decyzje ponosi minister właściwy do spraw gospodarki.

- Uwagi dotyczącej pominięcia w ustawie kwestii strategicznych zapasów węgla kamiennego.

Istotą rezerw strategicznych jest to, że gromadzi się w nich surowce, materiały i produkty niezbędne w sytuacjach kryzysowych, ale przede wszystkim takie, które nie są łatwo i w odpowiednich ilościach dostępne na krajowym rynku. Dlatego węgiel kamienny nie jest obecnie przechowywany w rezerwach. W ustawie nie zabrania się utrzymywania węgla w ramach rezerw strategicznych.

- Postulatu określania w wieloletnim Rządowym Programie Rezerw Strategicznych harmonogramu utrzymywania jakości rezerw.

Oznaczałoby to włączenie do pięcioletniego Programu, uchwalanego (i zmienianego) przez Radę Ministrów, planów rotacji/wymiany wszystkich rezerw strategicznych, co jest rozwiązaniem dalece nieracjonalnym. Plany wymiany rezerw pozostaną, jak dotychczas w rocznych planach rzeczowo-finansowych Agencji.

- Wniosku o usankcjonowanie w ustawie tzw. „pożyczek” asortymentu z rezerw państwowych.

Propozycja nie jest możliwa do zaakceptowania, ponieważ stoi w sprzeczności z głównym celem ustawy, jakim jest tworzenie i utrzymywanie rezerw strategicznych ukierunkowane na poprawę bezpieczeństwa państwa i obywateli w sytuacjach różnego rodzaju zagrożeń. Rezerwami strategicznymi nie można gospodarować. Cele ich utrzymywania są jasne,

i wiadomo, że mogą być zużyte w ustawowo określonych sytuacjach, zgodnie ze swym przeznaczeniem albo mogą podlegać likwidacji z przyczyn również ustawowo określonych.

- Propozycji zmiany ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, zmierzającej do wyłączenia spod jej przepisów całości zapasów interwencyjnych.

Postulowane rozwiązanie wykracza poza zakres ustawy o rezerwach strategicznych i to przede wszystkim stanowi o odrzuceniu uwagi. Ponadto wydaje się, że byłaby to poważna ingerencja w istotę ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, niosąca ze sobą zagrożenie dla realizacji celów tej ustawy.

Podsumowując, w przeprowadzonych konsultacjach społecznych przyjęto znaczną część zgłoszonych uwag, których wykorzystanie pozwoliło na poprawienie ustawy pod względem merytorycznym.

4. Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Podmioty, na które bezpośrednio oddziałuje ustawa o rezerwach strategicznych to Minister Gospodarki, Ministerstwo Gospodarki oraz Agencja Rezerw Materiałowych. Pośrednio regulacja wpłynie na przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania asortymentu wchodzącego w skład rezerw strategicznych. Należy jednak zaznaczyć, że usługi przedsiębiorców w tym zakresie będą realizowane odpłatnie, a ustawa nie nakłada na przedsiębiorców nowych obciążeń.

5. Wyniki analizy wpływu regulacji

- Wpływ ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety samorządu terytorialnego

Ustawa wprowadza uproszczenie funkcjonowania rezerw, co nie ma bezpośrednio wpływu na zmniejszenie nakładów finansowych, związanych z rezerwami. Ze względu na funkcje rezerw strategicznych w systemie bezpieczeństwa i obrony państwa, w ustawie pozostawia się budżet państwa, jako główne źródło finansowania zadań w przedmiotowym zakresie. Planowane przychody z tytułu sprzedaży likwidowanych rezerw lub z tytułu sprzedaży ze względu na wymianę rezerw, będą, jak dotychczas, ujmowane w planowaniu budżetowym, jako wielkość zmniejszająca dotacje budżetowe. Ze względu na przepisy ustawy o finansach publicznych w zakresie funkcjonowania agencji wykonawczej – obowiązanej do zwrotu nadwyżek finansowych do budżetu, w procesie planowania

budżetowego środki finansowe Agencji nie będą stanowiły czynnika zmniejszającego wysokość dotacji budżetowej na kolejny rok budżetowy.

Regulacja nie powoduje powstania dodatkowych kosztów, które wynikałyby ze zmiany organizacji i funkcjonowania dotychczasowych rezerw. Jedyne przeglądy rezerw mobilizacyjnych utworzonych na podstawie ustawy o rezerwach państwowych, który z założenia będzie dokonany z wykorzystaniem zasobów administracji rządowej, może spowodować konieczność wydatkowania środków finansowych na transport. Wiązać się to może z sytuacją, w której w wyniku przeglądu, dotychczas utworzone rezerwy mobilizacyjne zostaną uznane za niezbędne do utrzymywania na zasadach nowej ustawy i zajdzie konieczność ich przetransportowania do innej lokalizacji. Ze względu na dużą niepewność takich przypadków, nie jest możliwe precyzyjne szacowanie kosztów. Można jedynie założyć, że wydatki na ewentualny transport nie przekroczą kwoty 1 mln zł.

Funkcjonująca na podstawie ustawy o rezerwach państwowych Agencja, realizując zadania w zakresie gospodarowania i przechowywania rezerw, wykorzystuje do tego celu nieruchomości zorganizowane w tzw. składnice, stanowiące kompleksy magazynowe zlokalizowane w 13 miejscach na terenie Polski. Szczegółowy wykaz nieruchomości znajdujących się we władaniu Agencji przedstawia tabela stanowiąca załącznik do OSR. Jednostki wykonujące wcześniej zadania w obszarze rezerw nie posiadały osobowości prawnej i mogły być użytkownikami nieruchomości Skarbu Państwa, zarządzając nimi na podstawie instytucji trwałego zarządu. Ze względu na fakt, iż Agencja jest państwową osobą prawną posiadającą osobowość prawną, nie przysługuje jej prawo sprawowania trwałego zarządu. Agencja włada przedmiotowymi nieruchomościami na zasadzie władztwa faktycznego, formalnie nie posiadając do nich żadnych praw. Nieruchomości te nadal należą do Skarbu Państwa (poza przypadkiem jednej nieruchomości nabytej przez Agencję w 2007 r. od Gminy Szepietowo), mają wyodrębnienia geodezyjne, są ujęte w ewidencji gruntów właściwego miejscowo starostwa powiatowego oraz posiadają założone księgi wieczyste. Ponieważ w obowiązującej ustawie o rezerwach państwowych brak uregulowań w zakresie materialnego wyposażenia Agencji, sprawa uwłaszczenia jej z mocy prawa na nieruchomościach przejętych po zlikwidowanych poprzednikach wymaga rozwiązania w nowej ustawie o rezerwach strategicznych. Z uwagi na korzystanie przez Agencję od wielu lat z mienia wchodzącego w skład przedmiotowych nieruchomości, jak również używanie tych nieruchomości na potrzeby rezerw państwowych przez instytucje funkcjonujące przed rokiem 1996, kiedy uchwalono ustawę o rezerwach państwowych, nie jest zasadne

szacowanie kwot uszczuplenia wpływów budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego z tytułu przejęcia przedmiotowego mienia.

Należy podkreślić, że rezerwy stanowią majątek Skarbu Państwa i Agencja utrzymująca ten majątek jest jednostką sektora finansów publicznych. Działalności w zakresie utrzymywania rezerw nie można postrzegać przez pryzmat działalności gospodarczej, której zasadniczym celem jest osiągnięcie zysku. Utrzymywanie rezerw jest zadaniem państwa, realizowanym ze względu na szeroko rozumiane bezpieczeństwo. Należy zatem uznać, że nakłady budżetowe na rezerwy pomnażają majątek Skarbu Państwa wyrażany w rezerwach oraz maksymalizują bezpieczeństwo. W przypadku braku zwolnienia z podatków i innych danin publicznych z tytułu przejęcia wykorzystywanego na potrzeby rezerw od długiego już czasu mienia, stanowiącego własność Skarbu Państwa, konieczne byłoby udzielenie Agencji dotacji budżetowej na uregulowanie zobowiązań publicznoprawnych, co nie wydaje się być zasadne.

Ze względu na fakt powiązania asortymentu i ilości rezerw z wynikami analizy ryzyka i niepewności zagrożeń bezpieczeństwa państwa, zakłada się, że korzyści finansowe wynikać będą z zaprzestania utrzymywania rezerw, które nie są środkiem na zagrożenia. Dotychczasowe rozwiązania polegały na pewnym przyzwyczajeniu do określonych zasobów utrzymywanych w rezerwach. Nowa metodologia określania asortymentu i ilości rezerw, bazująca w znacznej mierze na aktualnych analizach ryzyka i niepewności, determinuje decyzje w zakresie rezerw w taki sposób, że zbędne rezerwy zostaną zlikwidowane, co ograniczy koszty utrzymywania rezerw i może wpłynąć na poziom przychodów Agencji, obniżając wysokość dotacji budżetowych. Na tym etapie, wobec braku przedmiotowych analiz stanowiących rozwiązanie metodologiczne określone po raz pierwszy w tej ustawie, nie jest możliwe przedstawienie konkretnych wielkości korzyści finansowych. Z uwagi na rolę rezerw strategicznych, korzyści finansowe nie stanowią czynnika wiodącego, lecz są planowane jako pochodna wynikająca z racjonalnego Programu rezerw strategicznych.

– Wpływ ustawy na rynek pracy

Realizacja zadań w obszarze rezerw strategicznych wiąże się bezpośrednio z aktywnym uczestnictwem jednostki wykonującej decyzje ministra właściwego do spraw gospodarki na szeroko rozumianym rynku towarów. Pośrednio zatem zwiększone zamówienia rządowe mogą przyczynić się do krótkookresowego wzrostu popytu na pracę. W perspektywie długookresowej wpływ ten nie jest znaczący.

- Wpływ ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wprowadzone w ustawie o rezerwach strategicznych rozwiązania wpływają pozytywnie na zwiększenie konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości. Zgodnie z zasadami określonymi w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, działalność sektora rządowego nie powinna destabilizować mechanizmów rynkowych. Stąd w polityce państwa wobec rezerw strategicznych, nie powinien być wykorzystywany instrument tzw. transakcji koniunkturalnych, który oznacza okresowe zwiększanie stanów rezerw tych towarów, których ceny rynkowe mogą w przyszłym okresie wzrosnąć. Instrument transakcji koniunkturalnych może działać również poprzez sprzedaż zasobów z rezerw w wysokim trendzie cen i zakup do rezerw w trendzie spadkowym. Zastosowane w ustawie rozwiązania metodologiczne dotyczące określania asortymentu i ilości rezerw strategicznych determinują decyzje w tym zakresie. Nie ma zatem możliwości podejmowania decyzji o asortymencie i ilości rezerw bez wyraźnego odniesienia do aktualnych w danym okresie wyników analizy ryzyka i niepewności wystąpienia zagrożeń bezpieczeństwa RP.

- Wpływ ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Zakres regulacji w obszarze rezerw strategicznych nie wiąże się z zagadnieniem rozwoju regionalnego. Celem ustawy o rezerwach jest zwiększenie bezpieczeństwa RP. Wydaje się jednak, że wzrost bezpieczeństwa państwa i obywateli przyczynia się do zwiększenia gwarancji stabilnego rozwoju regionów.

Wykaz nieruchomości we władaniu Agencji Rezerw Materiałowych

Lp.	Składnica ARM	Powierzchnia terenu (m ²)	Nieruchomość KW / Działka nr		Własność
1.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Elku	131 700	KW Nr 5471	322	Skarb Państwa
	Magazyn w Giżycku	23 587	KW Nr 10951	370/4, 371, 372	Skarb Państwa
2.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Kamienicy Królewskiej	96 700	KW Nr 7747	39/1, 39/3, 39/5, 41/3, 41/7, 41/8, 43/2, 102/1, 102/4, 397/1, 397/3, 477/1, 478/1, 479/1, 480/1, 482/1	Skarb Państwa
3.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Komorowie	125 200	KW Nr 32714	723	Skarb Państwa
4.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Leśmierzu	90 587	KW Nr 15311	50	Skarb Państwa
5.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Lisowicach	132 000	KW Nr LE1L/000 31163/2	632	Skarb Państwa
6.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Lublińcu	86 426	KW Nr 16755	963/146, 964/146, 965/146, 966/145, 968/145, 1006/147, 1009/145, 1013/140, 1016/140, 1021/140, 1024/139, 1029/135, 1031/129, 1044/129, 1046/129, 1049/123, 1051/123, 1054/118, 1056/118, 1057/118, 1069/118, 1070/118, 1088/109, 1089/109	Skarb Państwa
			KW Nr 15333	957/155, 958/155, 959/155, 970/140, 972/140, 974/140, 976/139, 978/139, 980/135, 981/135, 983/134, 986/129, 989/123	
			KW Nr 20101	960/147, 961/147, 962/147	
			KW Nr 48849	991/139	
7.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Niemcach	131 400	KW Nr 52550	1581	Skarb Państwa

8.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Resku Działki położone w Resku	90 182	KW Nr 4054	332/1, 332/2, 320, 268	Skarb Państwa
	Działki położone w Smółsku	4 886	-	15/8, 15/9	
	Magazyn w Świnoujściu	1 214	KW Nr 7576	34	
9.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Starym Sączu	48 841	KW Nr 30953	2636/3, 2629/3, 2435/5, 2654/3, 2654/5, 2657/3, 2657/5, 2464/3	Skarb Państwa
			KW Nr 31306	2758/7	
			KW Nr 31202	2475/3, 2525/7, 2534/5, 2534/7, 2664/3, 2664/5, 2756/3, 2792/3, 2797/3, 2578/3, 2381/7, 2571/7, 2692/8, 2692/10, 2692/5, 2692/7, 2381/5	
			KW Nr 31599	2525/5, 2571/11	Skarb Państwa
			KW Nr 32600	2597/3, 2361/7, 2758/5, 2841/13, 2841/14, 2792/6, 2792/8	
			KW Nr 33945	2361/8, 2425/3, 2371/5, 2394/9, 2405/3, 2414/3, 2435/7, 2464/5, 2484/3, 2494/3, 2505/1, 2551/3, 2559/5, 2559/7, 2571/9, 2809/6, 2809/9, 2809/8, 2814/3, 2814/6, 2832/3, 2832/6, 2832/5, 2831/3, 2831/6, 2831/5, 2841/9, 2841/10, 2841/17, 2315/3, 2324/3, 2335/4, 2344/6, 2344/8, 2394/7, 2782/6, 2782/8, 2841/8, 2304/4	
10.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Strzałkowie	54 000	KW Nr 3882	411/2	Skarb Państwa
			KW Nr 3615	416/3, 416/18, 416/19	
11.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Szepietowie	43 243	KW Nr 29064	952, 47	Skarb Państwa

			KW Nr 38462	960/2, 378	ARM
12.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Wąwale	127 900	KW Nr PT11/0005 5292/2	1489	Skarb Państwa
13.	Agencja Rezerw Materiałowych Składnica w Zalesiu	117 600	-	33/2, 45/5, 45/7	Skarb Państwa

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 11 maja 2010 r.

DPUE - 920 - - 10/MN/2
1863-09
SM-954

dot.: RM-10-56-10 z dnia 5.05.2010 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

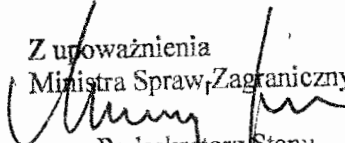
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o rezerwach strategicznych wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o rezerwach strategicznych (pismo znak RM-10-56-10 z dnia 5 maja 2010 r.) pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:
Pan Waldemar Pawlak
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 10 czerwca 2010 r.

Cena 3,09 zł + 22% VAT

